

ଶାୟନ୍‌ସିଏସ୍
କରା କଲ୍ୟାଣ

เซลล์ น้อมเกล้าฯ ถวายน้ำมันเพื่อโครงการตามพระราชดำริ

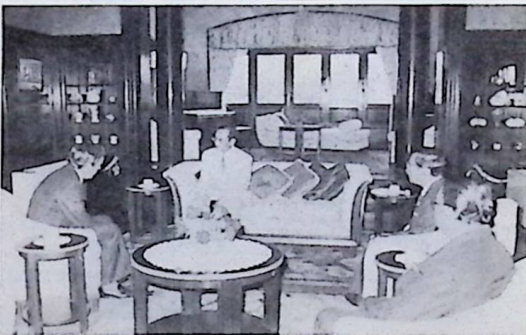
เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๒๑ บริษัทเซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้ทราบด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นว่า โครงการก่อสร้างฝายเก็บกักน้ำ และโครงการก่อสร้างอ่างเก็บน้ำ ๒ แห่งซึ่งเป็นโครงการชลประทานตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในอันที่จะช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้แก่ประชาราษฎร เกิดขาดแคลนน้ำมันเชื้อเพลิง

เพื่อที่จะให้โครงการ ดังกล่าว สำเร็จลุล่วงไปตามพระราชประสงค์ บริษัทฯ จึงตกลงใจที่จะน้อมเกล้าฯ ถวายน้ำมันจำนวนที่ขาดแคลนนั้น

เมื่อ คุณสมใจ สิริสิงห ผู้จัดการฝ่ายประชาสัมพันธ์ ได้ติดต่อแจ้งความประสงค์ดังกล่าวให้ท่านราชเลขาธิการ บ.ล. ทวีศักดิ์ ถดวาลัยทราบเรียบร้อยแล้ว จึงได้มอบหมายให้ คุณสังสรรค์ นรินทา-

รากูร ณ อยุธยา ผู้ประสานงานธุรกิจสัมพันธ์ไปติดต่อดำเนินการในเรื่องนี้ ดังนั้น วันที่ ๒๐ เมษายน คุณสังสรรค์ พร้อมด้วย คุณวิชัย อรุณประพันธ์ ผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วง จึงได้เดินทางไปติดต่อนัดหมายการส่งน้ำมันให้แก่ผู้ควบคุมโครงการฯ คือ ร.อ. ณรงค์เดช นันทโพธิ์เดช และได้ติดต่อกับ คุณสำรวย ศรีวัฒนา แห่ง “วัฒนาบริการ” ในการที่จะนำน้ำมันไปส่งมอบผ่านสถานีบริการนั้น จากนั้น จึงได้ติดต่อกับ คุณจำลอง ศรีกาญจนา วิสวกรคลัง น้ำมันต่างจังหวัด และบำรุงรักษาสถานีบริการ คุณประพล บุรณะศิริ ผู้จัดการแผนกขนส่ง คุณสุชล วงศ์เงินยวง หัวหน้าคลังน้ำมันเซลล์ศรีราชา เพื่อขอความร่วมมือในการตรวจสอบ และจัดส่งมอบน้ำมันจากคลังศรีราชา ไปยังวัฒนาบริการ จนกระทั่งส่งมอบ

SHELL PRESENTED PETROLEUM PRODUCTS TO HIS MAJESTY'S PROJECT

แก่ผู้ควบคุมโครงการทั้งสองแห่ง การส่งมอบน้ำมัน
เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๒๕ เมษายน จนกระทั่ง
สำเร็จตามกำหนดทุกประการ โดยได้รับความร่วมมือ
จากทุกฝ่ายด้วยความรวดเร็วและเรียบร้อยดีเยี่ยม

และเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๒๑ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระ
ราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ ฯพณ ฯ ดร. เฉวณ
ณ สีวันต์ องคมนตรี นำ มร. อาร์.พี.รีด ผู้อำนวยการ
และการ และ คุณสมใจ สิริสิงห ผู้จัดการฝ่าย
ประชาสัมพันธ์เข้าเฝ้า ฯ ถวายน้ำมันโซล่า
และน้ำมันเบนซิน ณ พระตำหนักเปี่ยมสุข พระราชวัง
ไกลกังวล หัวหิน ในการนี้พระบาทสมเด็จพระเจ้า
อยู่หัวทรงมีพระราชปฏิสันถารกับคณะผู้เข้าเฝ้าเป็น
เวลานานถึง ๕๐ นาที ซึ่งเป็นที่ปลาบปลื้มในพระ
มหากรุณาธิคุณเป็นอย่างยิ่ง

On 19th April 1978 the Shell Company of Thailand Limited was informed about the dike and reservoir construction projects which are initiated by His Majesty The King to relieve the hardship of the Thai citizens in rural areas. The Company, therefore, expressed its intention to present diesoline and gasoline to His Majesty so that they can be used for the projects.

Having informed His Majesty's Secretary of the Company's intention, on 20 th April 1978 Khun Sangsan Narintarangkul Na Ayudhya, Trade Relations Coordinator and Khun Vichai Aroonprapan, Resellers Sales Representative, visited Capt. Narongdej Nandhapothidej, Project Supervisor and made a delivery arrangement through Wattana Borikarn with the cooperation of Khun Chamlong Srikanchana, Field Engineer Central; Khun Praphol Buranasiri, Transport Manager; Khun Suchon Wong-ngernyuang, Sriracha Despatch Superintendent; and the first lot of the products was delivered on 25 th April 1978.

On 26th April 1978 His Majesty The King graciously granted an audience to Mr. R.P. Reid, Managing Director; and Khun Somjai Sirisinha. Public Relations Manager; who were led by H.E. Dr. Chavana Na Silawanta at Piemsook Residence, Klai Kangwon Summer Palace, Hua Hin. ❀

อนาคตของน้ำมันและแก๊สจนถึงปลายศตวรรษนี้

PROSPECTS FOR OIL AND GAS TO THE END OF THE CENTURY

It is essential to develop sources of energy such as gas, coal and nuclear power as rapidly as possible, in view of the very long lead times involved, said Group managing director *André Bénard* recently.

He said that such development was in the interests of all nations, both producers and consumers of oil. The current price of oil was no longer an obstacle. And no organisations were better placed than those in the oil industry to appreciate the dangers inherent in the present dependence on oil, or to make determined preparations for the development of competing energy sources.

Mr. Bénard was addressing the open discussions on nuclear energy, organised by the commission of the European communities in Brussels in November 1977.

To illustrate the prospects for oil supply and demand from now until the end of the century, and began by showing his audience a scenario for the assumed low economic growth, with an assumed GNP growth of less than three per cent per annum for the world outside Communist areas in that period. He commented that under this scenario the problem of under-employment in industrialised countries, together with a lack of material progress in less developed countries, would probably give rise to severe social unrest. It seemed clear, he said, that the low-growth which might be acceptable for the wealthier members of industrialised countries would lead to a situation of despair for the majority of the world's population.

Yet even under this low-growth scenario, Mr. Bénard showed that it would be necessary not only to use all available oil resources but also to develop nuclear energy, gas and coal on a substantial scale.

André Bénard

All the more optimistic economic scenarios, from now until the end of the century led, despite ambitious energy saving targets, to an even higher demand for oil, he said. Considering probable constraints on oil supplies—technical constraints and those maximum production rates likely to be acceptable to OPEC—he said that decisions taken by Saudi Arabia and the US would have a major impact on both the availability and the price of oil. Saudi Arabia was the producer likely to supply the marginal quantities needed, while the US was the importing country with both the greatest capacity for saving and the greatest potential for developing its own energy resources.

Supply/demand problems could come to a head in the 1990s under a low-growth scenario, but under more optimistic economic growth scenarios it could be the mid-1980s.

ยังเดร เบนาร์ต ผู้อำนวยการจัดการคนหนึ่ง
ของกลุ่มรอยัลดัทช์/เชลล์ ได้กล่าวไว้เมื่อเร็วๆ
นี้ว่า เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพัฒนาแหล่งพลัง
งาน เช่น แก๊ส ถ่านหิน และพลังนิวเคลียร์
โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ เมื่อคิดถึงว่าจะต้อง
ใช้เวลายาวนานมากในการดำเนินงานเช่นนั้น

เขายังกล่าวต่อไปอีกว่า การพัฒนาเช่นนั้นเป็นผล
ประโยชน์แก่ทุกประเทศ รวมทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้น้ำมัน
ราคาน้ำมันในปัจจุบันไม่ได้เป็นอุปสรรคอีกต่อไปแล้ว
และไม่มีองค์การไหนที่อยู่ในฐานะดีกว่า องค์การ
อุตสาหกรรมน้ำมันที่จะยอมรับอันตรายที่ขึ้นอยู่กับกา
รพึ่งพาน้ำมัน หรือเตรียมการที่รอบคอบสำหรับการ
พัฒนาแหล่งพลังคู่แข่งอย่างอื่น

นี่คือคำกล่าวของ มร. เบนาร์ต ที่กล่าวเปิดการอภิ
ปรายเรื่องพลังนิวเคลียร์ ซึ่งจัดขึ้นโดยคณะกรรมการ
ชุมชนชาวยุโรปในกรุงบรัสเซลเมื่อเดือนพฤศจิกายนปี
ที่แล้ว

Mr. Bénard believed that natural gas
had an important contribution to make. He
said it was quite wrong that this premium
quality fuel should still be sold in many mar-
kets at less than the price of oil. This, he
said, encouraged the wasteful use of gas and
prevented small or medium sized gas fields
from being brought into production, besides
discouraging the large scale development of
costly LNG projects.

He believed it was up to government
and international organisations to allow
prices to find realistic levels and to work out
dynamic fiscal policies which would give
opportunities for the development of compet-
ing energy sources.

They and they alone can give the public
a balanced view of the problems involved in
the development of nuclear energy, and of
the very real dangers that would arise in the
absence of such developments.

ในการวาดมโนภาพอนาคตของอุปสงค์ และ
อุปทานน้ำมันจากปัจจุบันถึงปลายศตวรรษ และเริ่ม
แสดงให้ผู้ฟังเห็นภาพการเติบโตอย่างช้าๆของเศรษฐกิจ
โดยการที่ชี้ให้เห็น การเติบโต ของ ผลผลิต ของชาติ
ในปีหนึ่งที่น้อยกว่า ๓% ต่อปีสำหรับโลกนอกชายคอม-
มิวนิสต์ในช่วงเวลานั้น และยังได้วิจารณ์ว่า ภายใต้ภาพ
พจน์นี้ ปัญหาการว่างงานในประเทศอุตสาหกรรม รวม
ทั้งความไม่พอเพียงของความเจริญในด้านวัตถุในประ-
เทศที่ต้องพัฒนาอาจเกิดปัญหาความไม่สงบในสังคมที่
สูงขึ้น จะเห็นได้ชัดเจนว่า ความเติบโตที่ต่ำซึ่งอาจ
จะเป็นที่ยอมรับกันในสมาชิกในประเทศอุตสาหกรรม
ที่ร่ำรวยกว่า อาจจะนำไปสู่สภาพที่สิ้นหวังสำหรับ
ประชากรของโลกส่วนใหญ่

แม้ว่าในมโนภาพภายใต้ความเติบโตอย่างต่ำนี้ มร.
เบนาร์ตยังแสดงให้เห็นว่า ความจำเป็นนั้นไม่เพียงแต่
ใช้แหล่งน้ำมันที่มีอยู่ทั้งหมดเท่านั้น แต่จะต้องพัฒนา
พลังนิวเคลียร์ด้วย แก๊สและถ่านหินก็อยู่ขอบข่ายที่จะ
ต้องจัดหาทดแทนด้วย

มโนภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จากบัดนี้ถึงปลาย
ศตวรรษ ซึ่งนอกจากความกระตือรือร้นที่จะตั้งเป้
หมายการประหยัดพลังงาน ได้นำไปสู่ความต้องการ
น้ำมันที่สูงขึ้น การพิจารณาการบังคับในการจัดหา
น้ำมัน การบังคับทางเทคนิค และอัตราสูงสุดของการ
ผลิต ซึ่งดูจะเป็นที่ยอมรับจากโอเปค มร. เบนาร์ต
กล่าวว่า การตัดสินใจของซาอุดีอาเรเบียและสหรัฐ
อาจจะยังผลอย่างมากต่อการมีน้ำมันใช้ และ ราคาของ
น้ำมัน ซาอุดีอาเรเบียเป็นผู้ผลิตซึ่งจะจัดหาน้ำมันให้
ได้ตามปริมาณที่ต้องการ ในขณะที่สหรัฐเป็นประเทศ

He concluded that: 'Concern for the
environment and for safety are serious and
honourable concerns. But they must not
lead to a paralysis that would result in eco-
nomic stagnation or decline, and thus pave
the way for the most serious times of
insecurity.'

ผู้สั่งเข้าที่มีทั้งปริมาณการประหยัดอย่างสูงสุด และในขณะเดียวกันก็ต้องพัฒนาแหล่งพลังงานของตนเองอย่างใหญ่หลวงที่สุดเช่นกัน

ปัญหาด้านอุปสงค์และอุปทานอาจจะสำคัญสำหรับช่วงทศวรรษหน้าภายใต้มโนภาพของความเติบโตที่ต่ำ แต่ มโนภาพ เศรษฐกิจ ที่ดีกว่า อาจ เป็น ช่วง กลาง ทศวรรษ ๑๙๘๐-๙๐

มร. เบนาร์ดเชื่อว่า แก๊สธรรมชาติมีส่วนช่วยอันสำคัญ และยังกล่าวว่าเป็นความคิดอย่างยิ่งที่ราคาเชื้อเพลิงชนิดพิเศษยังขายกันอยู่ในตลาดหลายๆ แห่ง ด้วยราคาที่ถูกลงกว่าราคาน้ำมัน มร. เบนาร์ดเห็นว่าสิ่งนี้เป็น การสนับสนุนการใช้แก๊สโดยเปล่าประโยชน์ และเป็น การป้องกันแหล่งแก๊สเล็ก ๆ และขนาดกลาง จากการนำเข้าสู่การผลิต นอกจากนี้ ยังมีมีส่วนเสียต่อการพัฒนาโครงการแก๊ส ธรรมชาติ แหล่งใหญ่ ๆ ที่ ต้อง ลงทุนมาก ๆ อีกด้วย

เขาเชื่อว่า ทุกอย่างขึ้นอยู่กับรัฐบาล และ องค์การระหว่างชาติ ที่จะ ยอมให้ราคา หาระดับความ เป็นจริง และค้นหานโยบายการคิดภาษีอย่างรวดเร็วที่สุด ซึ่งสามารถจะอำนวยความสะดวก สำหรับการพัฒนา แหล่ง พลังงานที่แข่งขันกัน

พวกเขาเท่านั้น ที่สามารถจะให้ประชาชนเห็นภาพที่สมดุลงของปัญหาซึ่งเกี่ยวข้องในการพัฒนาพลัง นิวเคลียร์ และอันตรายที่แท้จริงทุกอย่างซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการขาดการพัฒนาเช่นนั้น

มร. เบนาร์ดได้กล่าวสรุปว่า “ความกังวลในเรื่องสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยเป็นความกังวลที่เอาจริงเอาจังและมีเกียรติ แต่จะไม่นำไปสู่การเป็นอัมพาต ซึ่งจะยังผลต่อการหยุดนิ่งหรือการตกต่ำในทางเศรษฐกิจ และเป็นการปูทางให้แก่กาลเวลาของความไม่มั่นคงอย่างร้ายแรงที่สุด ”

ครองร้อยถ้อยคำ

THOUGHTS OF A DAY

Just do what needs to, be done.
Never take advantage of power.

Achieve results,
But never glory in them.

Achieve results,
But never boast.

Achieve results,
But never be proud.

Achieve results,
Because this is the natural way.

ข้อคิดประจำวัน

งานใดในโลกนี้	เหลือหลาย
ขอท่านอย่าปองหมาย	เผด็จสัน
จงเลือกแต่งงานคลาย	ปลดปล่อย ปัญหา
อย่าโลกอำนาจดิน	เด่นด้าวโดยเดียว

จะทำงานก็ทำไฉนให้ได้ผล
อย่าพองขบขึงใหญ่ใจหักหาญ
งานสำเร็จเสร็จพลันทุกวันวาร
แต่อย่าพาลอวดโอ้ไม่รำพัน

จะทำไฉนทำให้เกิดผล
นึกถึงคนอื่นเขาเท่ากับฉัน
ทำสำเร็จเด็ดเป้าหมายในงานพลัน
จะสุขสันต์หากคุณคิดว่า “นิดเดียว”

ฝ่ายประชาสัมพันธ์ - แปล

กวีนิพนธ์

SHELL OIL'S AUDISCAN SCORES FOR SAFETY

Tiny TV sets that teach safety—that's one of the methods Shell Oil Company in the US is using to reduce accidents at work.

Specially made safety awareness programmes are recorded on cartridges and shown on small portable Audiscan viewing sets.

The Audiscan equipment is being used as part of a concentrated safety programme run by Shell Oil's marketing employee safety department. All the company's retail and commercial offices have the equipment; so do all the distribution area offices and 85 plants.

The small portable Audiscan monitors can be used in staff cafeterias, in offices or meeting rooms or wherever is most convenient at that location. The equipment is compact and easy to carry, and the programmes can be stopped at any point for questions or for emphasis, and repeated as many times as necessary.

Currently there are six programmes, on safety—safety awareness, hose handling, loading rack safety, climbing in and out of trucks, fork lift training and safe backing of passenger cars.

The Audiscan programmes, as part of the whole marketing safety programme, have proved highly successful. John Pittman, who heads Shell Oil's marketing employee safety department, reckons that since 1974 the number of lost time injuries has been cut by more than half. Without the safety programme, employees might have suffered another 182 disabling injuries during this period.

เครื่องออติสกัน ของเชลล์ออยล์

ทำคะแนนในด้านความปลอดภัย

เครื่องรับโทรทัศน์อันเล็ก ๆ ซึ่งใช้สอนเรื่องความปลอดภัยเป็นวิธีหนึ่ง ซึ่งบริษัทเชลล์ ออยล์ ในอเมริกาใช้ในการลดอุบัติเหตุในเวลาทำงาน

เครื่องนี้ทำขึ้นเป็นพิเศษ โดยมีโครงการ ป้องกันความปลอดภัยบนที่จอดรถในตลับ และฉายภาพบนจอออติสกันกระเป๋าทัวเล็ก ๆ

มีการใช้ออติสกันการรักษาความปลอดภัย จัดโดยแผนกความปลอดภัยของพนักงานการตลาดของบริษัทเชลล์ออยล์ ทั้งสำนักงานขายปลีก และการพาณิชย์ทั้งหมดของบริษัทมีอุปกรณ์ชิ้นนี้ เช่นเดียวกับที่สำนักงานจัดส่งทุกท้องที่และตามโรงงานอีก ๘๕ แห่ง

เครื่องออติสกันกระเป๋าทัวเล็ก ๆ นี้ จะใช้ในห้องอาหารของพนักงานก็ได้ ในสำนักงานหรือในห้องประชุม หรือในที่ที่เห็นว่าสะดวกที่สุด เครื่องอุปกรณ์ชนิดนี้สมบูรณ์แบบและง่ายต่อการหิ้วไปไหน ๆ และสามารถหยุดรายการตรงไหนก็ได้ เมื่อต้องการถามคำถาม หรือเน้น หรือต้องการฉายซ้ำหลาย ๆ ครั้งก็ได้แล้วแต่ความจำเป็น

ในปัจจุบันมีรายการด้านความปลอดภัยอยู่ ๖ รายการ การระมัดระวังเรื่องความปลอดภัย การถือสายยาง ความปลอดภัยในการบรรจุ การขึ้นเข้าและออกรถบรรทุก การฝึกถอยถอย และการถอยหลังรถยนต์กันอย่างปลอดภัย

รายการออติสกัน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของรายการความปลอดภัยของด้านการตลาดได้พิสูจน์ให้เห็นความสำเร็จมาแล้ว จอห์น พิตแมน ซึ่งเป็นหัวหน้าแผนกความปลอดภัยของพนักงานการตลาดให้ คำรับรองว่าตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ จำนวนเวลาที่สูญเสียไปเนื่องจากบาดเจ็บได้ลดลงไปมากกว่าครึ่ง ถ้าปราศจากรายการความปลอดภัยนี้แล้ว พนักงานอาจจะต้องได้รับการบาดเจ็บจนพิการอีกประมาณ ๑๘๒ ราย ในช่วงระยะเวลา

ครบ.....แคมป์เชลล์ครั้งนี้นับเป็นครั้งที่ ๑๖ แล้ว !

ถ้าเป็นคน ก็เริ่มเป็นหนุ่มเป็นสาว เมื่อเป็นกิจกรรมสังคม ซึ่งต้องเอาใจใส่ด้วยความยุ่งยากนานปีการที่ย้อมนับได้ว่าทุกเป็นช่วงเวลาอันนานมากทีเดียว

จะนับด้วยจำนวนกัปตันและผู้ร่วมดำเนินงานนี้มาก็เป็นร้อย และถ้านับด้วยจำนวนลูกแคมป์ก็จำนวนพัน และลูกแคมป์เชลล์รุ่นแรก ๆ นั้น บัดนี้ก็อยู่ในวัยหนุ่มสาวบรรลุนิติภาวะแล้ว มีงานมีการทำไปแล้ว ก็มีไม่น้อย... และใครจะปฏิเสธว่า ลูกเชลล์ที่ผ่านแคมป์มาแล้วนั้น ไม่ได้นำเอาส่วนดีที่ได้จากแคมป์นั้นมาประยุกต์ให้เป็นประโยชน์แก่ชีวิตของแต่ละคน ? และนี่คือความภูมิใจมิใช่หรือ ?

ในช่วง ๑๖ ปีที่ผ่านมา แคมป์เชลล์ดำเนินมาด้วยกัปตันส่วนใหญ่ซึ่งเป็นคนเชลล์ มีคนภายนอกมาช่วยบ้างก็ในฐานะผู้ร่วมงาน ยกเว้น คุณดวงแก้ว เขาวนระสุนทร (ภรรยาของคุณเจริญพนักงานเชลล์คนหนึ่ง) เท่านั้นที่เป็นผู้นำแคมป์และอุทิศชีวิตร่างกายจิตใจเพื่อแคมป์เชลล์อย่างทุ่มเทน่าสรรเสริญยิ่ง

สถานที่ตั้ง แคมป์ ปีนี้ คงเป็นที่ “ศาลาแก้วมรกต” เหมือนปีที่แล้ว และสะดวกและมีความเหมาะสมหลายประการ

ในรอบปีที่ ๑๖ ฝ่ายบริษัทมีความคิดว่าจะลองให้ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องแคมป์มาช่วยดำเนินการบ้าง โดยมีกัปตันเชลล์เป็นฝ่ายสนับสนุน ประกอบ กับคุณ ดวงแก้ว มีความ จำเป็น ต้องขอตัว ในปีนี้ บริษัท จึงได้มอบหมายให้ ผู้นำ แคมป์ จากสมาคม วาย.เอ็ม.ซี.เอ. มาช่วยดำเนินการให้

ผู้นำแคมป์ (หรือที่เราเรียกกัปตัน) จากสมาคมฯ นำโดย คุณ เกอ แก้วเกต ซึ่งเป็นผู้อำนวยการฝ่ายกิจกรรมของสมาคมฯ ได้ทำงานนี้มาเป็นเวลาถึง ๑๒ ปีแล้ว คุณ เกอ จบการศึกษาจากวิทยาลัยพลศึกษา ซึ่งมีความรู้ทางการจัดชุมนุมเยาวชนดี เรียนต่อจนจบปริญญาตรีที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร (ขณะนั้น) และจบปริญญาโทจากสหรัฐอเมริกา จึงนับว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญการจัดค่ายชุมนุมมานาน คุณ เกอ พร้อมด้วยผู้นำ (ที่สมาคมฯ เรียกว่า LEADER) อีก ๔ คน กับ นร. พยาบาล อีก ๑ คน สำหรับทำหน้าที่พยาบาล ได้มาช่วยนำแคมป์ในปีนี้ได้อย่างสนุกสนานมาก ผู้นำเหล่านี้บางคนก็มีประสบการณ์มาจากการเป็นผู้นำแล้ว บางคนก็มาเป็นครั้งแรก แต่ทุกคนเคยเป็นลูกแคมป์ (CAMPER) มาจากที่ต่างๆ กัน และสมาคมฯ ได้คัดเลือก และ ทำการอบรม มาพอสมควรก่อนจะให้มา จึงเข้าใจการจัดแคมป์ได้ดี

กัปตันทั้ง ๑๐ คนนั้นมีดังนี้

คุณ จูรีรัตน์ วานิชจำเริญกุล นร. พยาบาล มัชฌิมปีที่ ๓ ออกมาทำงานค่ายเป็นครั้งแรก คุณ วังระ กาญจนดิษฐ์ จบจาก ร.ร. สยามธุรกิจ เคยเป็นผู้นำค่ายของสมาคมฯ มาแล้ว ๒ ปี คุณ สมชาย สารธรรม (ก้าง) เป็น นศ. วิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ปีที่ ๕ เคยเป็นชาวแคมป์มาแล้ว ๖ ปี และเป็นเจ้าหน้าที่ผู้นำแคมป์ของสมาคม ๔ ปี คุณ ยุสดี สนธิทรัพย์ นิสิตครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์ ปีที่ ๔ เคยไปค่ายของจุฬาเมื่ออยู่ที่ ๓ และเคยเป็นผู้นำค่ายกลางวันของโรงงานสยามคราฟท์ที่ราชบุรี (ไปจาก

สมาคม ฯ) ชอบความบริสุทธิ์ของเด็ก ๆ จึงชอบไป
แคมป์ คุณวไลกรณ์ ศิลปรัศมี นิสิตมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ (พลศึกษา) ปีที่ ๓ เป็นผู้นำ
ค่ายครั้งแรก คุณเมธา จันทระเขตต์ นศ. โบราณ
คดี ศิลปากรปีที่ ๔ เคยเป็นผู้นำค่ายมาแล้ว ๑ ปี
คุณมงคล เตชะกำพุ เป็น นศ. สัตวแพทย์ปีที่ ๔
เคยเป็นลูกแคมป์มาแล้ว ๒ ปี และเป็นผู้นำที่ ๒ ปี
คุณเอกชัยสมร มีวาสนา เป็นนักเรียนมศ. ๕ โรง
เรียนบางกะปิ ตัวเล็กนิดเดียวแต่ขี้มั่งง่าย และขยัน
ขันแข็งมาก เคยเป็นผู้นำค่ายของกรมประชาสัมพันธ์
คลองจั่นมาแล้ว ๔ ปี ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์
ยังไปค่ายก็ยังชอบมากขึ้นทุกที และเธอเองนั้นน้องๆ
ชอบมากเพราะน่ารัก คุณปริศนา อุนสกุล นิสิต
ครุศาสตร์จุฬาปีที่ ๔ เคยไปค่ายของจุฬามาแล้ว ๔-
๕ ครั้ง เป็นครั้งแรกที่เป็นผู้นำในคราวนี้ และคน
สุดท้ายผู้ที่น้องๆ ติดใจมากที่สุด คือ “พี่ยิ้ม” คุณ
สมกวร โพธิ์ทอง ซึ่งจบ มศว. (พลศึกษา) มาแล้ว
๒ ปี ทำงานอยู่กรมพลศึกษา เคยอยู่ค่ายมาตั้งแต่อยู่
ปีที่ ๓ เคยอยู่ค่ายของสมาคม ฯ ๓ เดือน, เคยเป็นผู้
นำค่ายของสยามคลับ, เป็นผู้อำนวยการค่ายเด็กเล็ก
(CITY DAY CAMP) ของสมาคม ฯ, เป็น

บน : ขาวแคมป์ปีที่ ๑๖

ล่าง : ผู้อำนวยการจัดการให้โอวาทและขอบคุณผู้ดำเนินงาน
แคมป์ ก่อนมอบของรางวัลต่าง ๆ ในวันก่อนปิดแคมป์
โดยผู้จัดการฝ่ายบุคคลเป็นผู้แปล
- ผู้จัดการฝ่ายบุคคลทำพิธีเปิดแคมป์และให้โอวาท

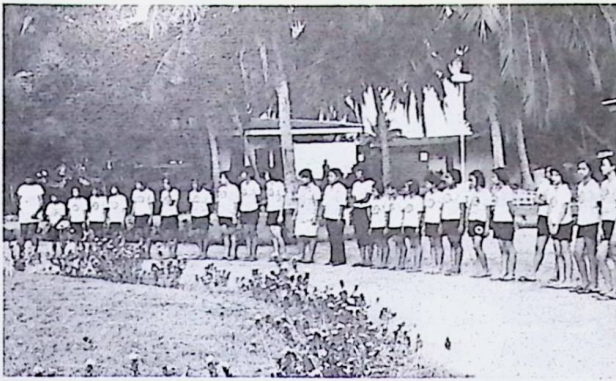
วิทยาการอบรมผู้นำเยาวชน ที่สภาสังคมสงเคราะห์ แห่ง ประเทศไทยจัดขึ้น, เป็นวิทยาการของสภาสตรีแห่งชาติในการอบรมสวัสดิภาพของสตรี, เป็นครูสอนว่าหน้า ฯลฯ ฉะนั้น จึงไม่ต้องสงสัยว่าทำไมน้องๆ จึงร้องไห้ตามกระจองอแงเมื่อ “พี่ยิ้ม” ต้องลากจากก่อน ปิดแคมป์เล็กน้อย คุณสมบัติต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ลูกแคมป์ของเชลล์ได้รับประสบการณ์แปลก ๆ ไป จากปีที่แล้ว ๆ หลายอย่าง

ส่วน กัปตันเชลล์ นั้น ประกอบด้วย คุณ บุญศรี เหมะรัต คุณอารมณี เผือกเปี้ย คุณสมบัติ แดงสวัสดิ์ คุณอุดร สีสาม คุณบุญทรง อาทิตย์ใจ คุณมานะ จิตเกษม และ คุณประสิทธิ์ สาลี ซึ่งเป็นกัปตันฝ่ายอำนวยการหรือฝ่ายบริการ

เยาวชนแคมป์เชลล์ปีนี้ มี ๘๐ คนพอดิบพอดี เป็นชาย ๔๔ หญิง ๓๖ จึงแบ่งเป็นค่ายชาย ๕ ค่ายหญิง ๓ และตั้งชื่อค่ายเป็นชื่อปลาน้ำจืดน้ำจืดก็ยิ่ง คือค่ายหญิงมีปลาปักเป้า, ปลาโลมา และปลาวาฬ ส่วนฝ่ายชาย คือ ปลาฉลาม, ปลากระพง, ปลาเสือ, ปลาหมึก และปลาอินทรี

บน เตรียมตัวออกเดินทาง / ชั่งน้ำหนักวันไปและกลับ ส่วนมากวันกลับน้ำหนักเพิ่ม / กัปตันประชุมวางแผนงานวันต่อไป / เจ็บไข้ได้ป่วยพี่ช่วยเต็มที่ค่ะ
ล่าง ผอก. คลังน้ำมันผูกข้อมือรับขวัญกัปตัน / กัปตันผูกข้อมือน้อง ๆ จนครบทุกคน

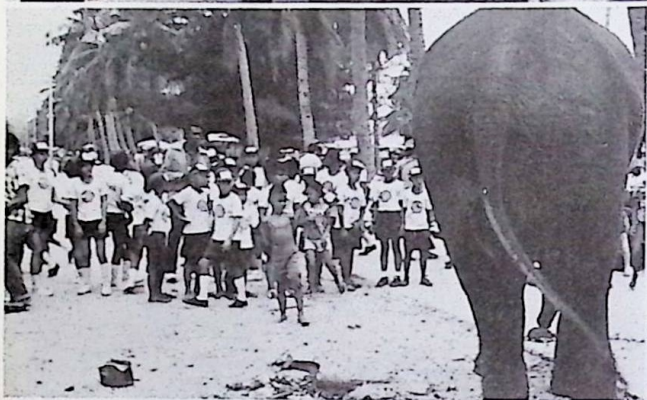
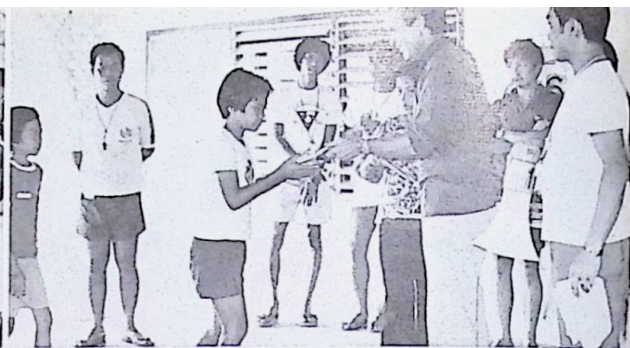
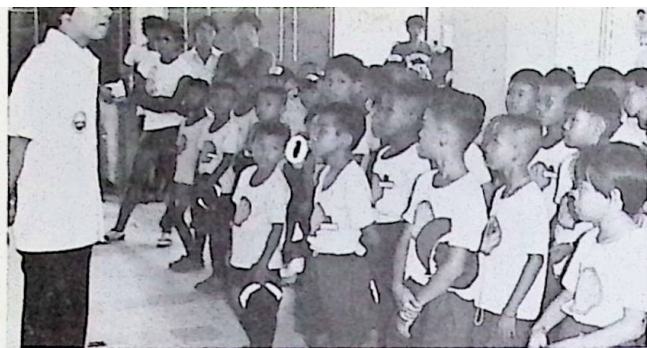

บน เคารพธงชาติ - ฟังข้อคิดหน้าเสาธงทุกเช้า / กายบริหาร
ทุกเช้าที่ชายหาดได้อากาศบริสุทธิ์ / อาบน้ำทะเลยาม
เย็น เป็นช่วงที่แสนสนุก / นอนกลางดิน กินกลางทราย
ชีวิตได้ประสบการณ์อันมีค่ายิ่ง

ล่าง เราได้ฝึกยิงธนู (และบินด้วยละ) / เราได้ฝึกทำการ
ฝีมือหล่อรูปใบไม้ด้วยละ

กิจกรรมประจำวันคงคล้ายๆ ทุกปี คือ ตื่นนอน
๐๕.๔๕ น. / กายบริหาร ๐๖.๐๐ น. ที่ชายหาด / ๐๗.๐๐
น. เคารพธงชาติ โดยเข้าแถวล้อมเป็นวงกลม หน้าค่าย
เสร็จแล้วฟังข้อคิดประจำวัน ซึ่งแขกที่มาเยี่ยมค่าย
บ้าง ก็ปัดนบ้าง ผลัดเปลี่ยนกันมากล่าว / อาบน้ำ
เสร็จแล้ว ๐๗.๓๐ น. รับประทานอาหารเช้า / ๐๘.๐๐
น. กีฬา-เกมส์ต่าง ๆ / ๑๐.๓๐ น. อาหารว่าง เสร็จ
แล้วเป็นกีฬาหรือเกมส์ต่อ / ๑๒.๐๐ น. อาหารเที่ยง -
พักผ่อน / ๑๔.๐๐ น. กีฬาและเกมส์ / ๑๕.๓๐ น. อาหาร
ว่าง กีฬา และเกมส์ต่อ / ๑๖.๓๐ น. เล่นน้ำทะเลซึ่ง
เป็นตอนที่สนุกสนานตอนหนึ่งที่เด็กๆชอบมาก / ๑๘.๐๐
น. รับประทานอาหารเย็น / ๑๙.๐๐ น. รายการบันเทิง
(วันแรกทำพิธีเปิดแคมป์และเล่นรอบกองไฟ วันสุด
ท้ายทำพิธีปิดแคมป์ วันที่ ๑๓ เม.ย. เป็นภาพยนตร์
จากฝ่ายประชาสัมพันธ์ วันที่ ๑๔ เป็นงานสงกรานต์
ซึ่งผู้อ่าน จะได้อ่าน จากเรื่อง ไปเที่ยว งานวัด ที่ แคมป์
เชลล์) ๒๑.๐๐ น. อาหารว่าง เสร็จแล้วเข้านอน
ส่วนกับตันทั้งหลาย ก็เริ่มประชุมกัน เพื่อวางแผนงาน
วันต่อไป เป็นเช่นนี้ ยกเว้นวันที่ ๑๒ เม.ย. ซึ่งพา

บน ชมพิพิธภัณฑสัตว์ / ผู้อำนวยการจัดการกรุณามอบของรางวัล และให้อวาท
ล่าง น้องเคยเห็นช้างหรือเปล่า --- / ประทศชายจอมหรือ ? --- แข่งกีฬาสนุกครับ, กลุ่มไหนมีสมบัติในกายอะไร ถอด
มวาทก่อนว่ากลุ่มใดจะยาวที่สุด (เสียใจครับ กับต้นห้ำมถอดกางเกงซะได้ --- ?)

ไปทัศนารสวนสัตว์เขาเขียว และชมพิพิธภัณฑสัตว์
ที่มศว. บางแสน

อย่างไรก็ตาม การนำร้องเพลงหรือกิจกรรมและ
เกมส์ต่าง ๆ ในป็นี่ ก็มีแปลก ๆ ออก ไปจาก ที่เคย บ้าง
เช่นพาไปเยี่ยมค่ายสมาคมวาย.เอ็ม.ซี.เอ. เด็กได้ฝึกทำ
การปั้นรูปด้วยมือของตัวเองอย่างง่าย ๆ และสนุก การ
ฝึกยิงธนู ยิงปืน การจัดกิจกรรมให้เด็กได้ดำเนินงาน
อย่างเต็มที่ เช่น จัดงานสงกรานต์ ก็เป็นสิ่งที่ให้
ประสบการณ์ที่สนุกแก่เด็กอีกแบบหนึ่ง

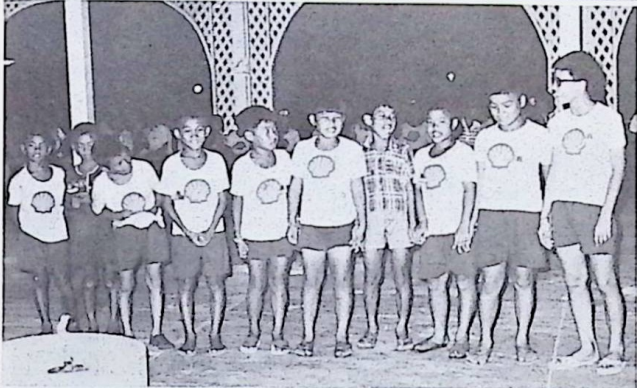
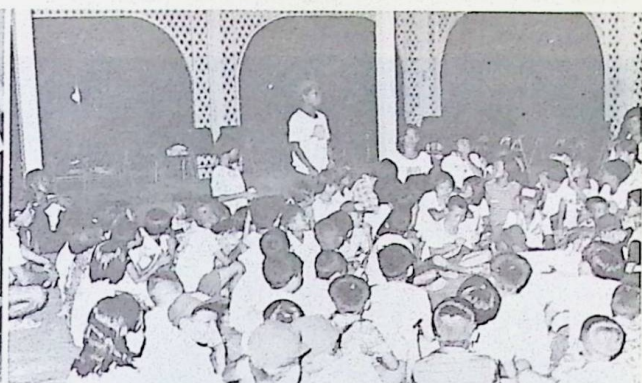
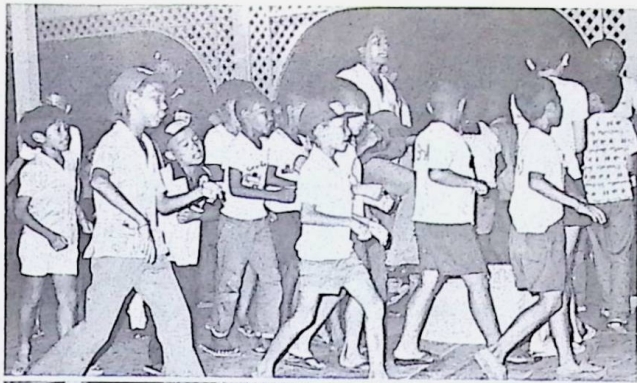
ส่วนการตัดสินใจความสะดวกสบาย ชาวแคมป์ที่มี
มรรยาทงาม การประกวดเรียงความ การให้รางวัล
กิจกรรมกีฬาและสังคม ก็ยังเป็นสิ่งที่แคมป์เซลล์บีนี
ยังคงสนับสนุน เพียงแต่การให้รางวัลต่าง ๆ นั้นลด
น้อยลงเหลือเฉพาะรายที่เก่งจริง ๆ เท่านั้น

สำหรับคืนแรก คุณเดินพงษ์ พลละคร ได้
กรุณาไปเป็นประธานในพิธีการเปิด และคืนสุดท้าย
ของการเข้าแคมป์ คุณวุฒิชัย กลิตกุล ผจก. คลัง

น้ำมันได้กรุณาไปเป็น ประธาน ในการปิด แคมป์ต่าง
ให้อวาทที่จับใจและให้ความหวังแก่ลูก ๆ ของเซลล์ว่า
แคมป์เซลล์เป็นสิ่งมีค่า ที่บริษัทฯ ยังให้ความสำคัญสนับสนุน
ไปจนกว่าจะมีผู้ไม่ต้องการ เช่นเดียวกับผู้อำนวยการ
จัดการ ซึ่งได้กรุณาขับรถด้วยตนเองไปแจกของรางวัล
และให้อวาทในวันสุดท้ายที่แคมป์ นับเป็นความ
ประทับใจที่ลูกเซลล์ซึ่งใจเป็นที่สุด

สิ่งสุดท้าย ที่แคมป์เซลล์ซึ่งได้รับความสนใจอย่าง
มากคือ การที่ผู้มีเกียรติกรุณาไปเยี่ยมแคมป์ ทั้ง
บริษัท-พนักงานบริหาร-กปร.-ผู้ปกครอง ตลอดจน
ลูกค้าผู้ใจดี (เช่น คุณพรชัย ทองทิพย์เจริญ แห่ง
สถานบริการ “ทองทิพย์เจริญ” พัทยา) ที่นอกจาก
ไปเยี่ยมด้วยน้ำใจแล้ว ยังมีขนมบ้าง ผลไม้บ้าง ดิ
ไม่ติดมือไปฝากชาวแคมป์ด้วย นับเป็นความกรุณาที่
ซาบซึ้งใจแก่ชาว แคมป์เป็นอย่างมาก และขอฝากผ่าน
มาทางสายสัมพันธ์ว่า ทุกคนต่างขอบคุณอย่างไม่มี
วันลืม

วันสุดท้าย พิธีปิดแคมป์เป็นวันที่เราไม่อยากให้มาถึงเลย เราจับมือกันร้องเพลง—กล่าวคำอำลาด้วยความตื่นเต้น และอดไม่ได้ที่จะต้องร้องไห้ด้วยความอาลัย --- เราทุกคนมากล่าวถึงความรู้ สักด้วยความสะอาดสะอ้าน --- ใครเลยจะลืมวันเช่นนี้ได้ ---
“โอ้เราต้องจากกัน ---”

จากบน ที่ข่มบอกว่าไปเที่ยวสงกรานต์ที่แคมป์เชลล์ดีกว่า / มีเหตุผลที่ยามบรรณขยยะ -- เวีย - ราชยานเงิน -- ด้วย /
ตอนเทเพ็ดนไชวี่ตัว มีกองเขียร์ปรมมือจนมือแดงเลยละครับ --- ล่าง คณะเขื่อนค่ายในเรื่องนี้กับกัปตันอารมณ์ (ขวาสุด)

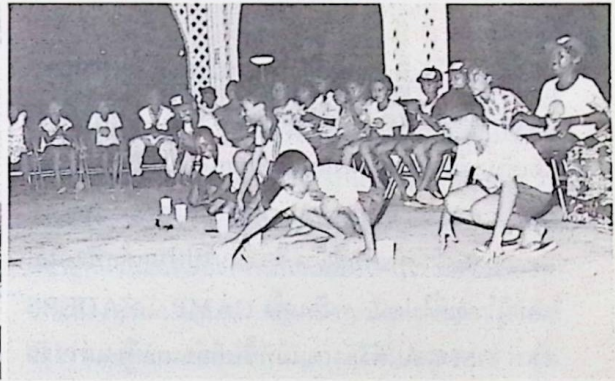
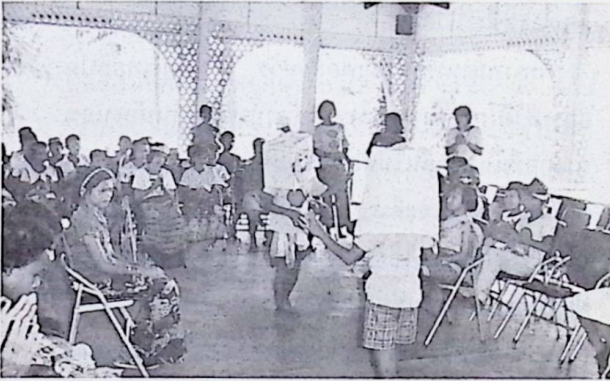
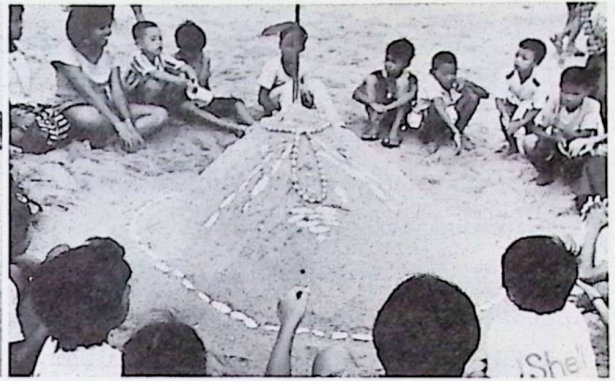
“ไปเที่ยวงานวัดที่แคมป์เชลล์”

โดย ชิตชม วัชรเนตร

ประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้จากการทำงาน การศึกษาจากตำราเรียน หรือการที่ได้ไปดูงานทางด้านสวัสดิการตามองค์กรต่างๆ หลายแห่งในกรุงเทพฯ ทำให้มีความเห็นว่า บริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด นี้ เป็นองค์กรที่ให้สวัสดิการแก่พนักงาน และ คนงานในขั้นที่สามารถจะกล่าวได้ว่า “ยอดเยี่ยมๆ” และหนึ่งในบรรดาที่ว่ายอดไปถึงกว่าธรรมดาก็คือ “สวัสดิการแคมป์ เชลล์”

ตั้งแต่ผู้เขียนได้เรียนมาหรือดูงานมาหรืออ่านตำรา ก็มากพอสมควร ผู้เขียนยังไม่เคยเห็นว่าองค์กรไหน

เรามีการนำคำหัวผู้ใหญ่ที่ไปเยี่ยมแคมป์ด้วย / มีการก่อพระทราย / มีการแสดงต่างๆ / และมีกีฬาสาธิตสนุก

เขาจะมีสวัสดิการถึงขั้นนั้นเลย และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง แคมป์เซลล์นี้ก็ไม่ได้เป็นแคมป์ธรรมดา อย่างชนิดที่ที่อื่นเขาทำกัน ส่วนมากแคมป์ที่ชาวบ้านเขาทำกันนั้น เขาปล่อยให้เด็กสมบุกสมบันกันเต็มที่ คือ เด็กจะต้องกางเต็นท์กันเอง หุงหาอาหารรับประทานกันเองตามมีตามเกิด และพร้อมที่จะนอนกลางดินกินกลางทรายกันไปตามเรื่อง แต่แคมป์เซลล์ที่ได้ไปเห็นมานี้เรียกว่า เป็นแคมป์เซลล์จริง ๆ เพราะบรรดาลูกแคมป์ทุกคนเป็นลูกสาวลูกชายของพนักงานและคนงาน ของบริษัทเซลล์ทั้งสิ้น แต่ครั้งที่เคยตั้งแคมป์กันมา พ่อแม่แม่ทั้งหลายล้วนแต่เป็นคนเซลล์หรือคนที่เกี่ยวข้องกับเซลล์ มีความผูกพันทางด้านจิตใจกับลูกแคมป์เป็นพิเศษ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้พากันฟูมฟักทะนุถนอมลูกแคมป์ราวกับเป็นไขในหิน

สาเหตุที่ต้องเขียนเรื่องแคมป์นี้ ประการแรก เพราะผู้เขียนมีความสนใจเรื่องสวัสดิการทางด้านนี้มาก

เนื่องจากกำลังศึกษาทางด้านสวัสดิการแรงงาน พอทราบข่าวว่า เขาจะจัดแคมป์เซลล์ซึ่งเป็นงานประจำ มีของแผนกพนักงานสัมพันธ์ ฝ่ายบุคคล ผู้เขียนจึงได้ขออนุญาตจาก คุณเด่นพงษ์ พลละคร อาจารย์ที่ปรึกษาของผู้เขียนในขณะฝึกงานอยู่ในบริษัทนี้ ขอไปดูการจัดแคมป์เซลล์ และได้รับอนุมัติถ้าไปได้ในวันที่ ๑๔ เมษายน พร้อม คุณทอสี สวัสดิ-ชูโต ซึ่งจะไปเป็นแขกเยี่ยมค่ายในวันนั้น พร้อมทั้งถูกกำชับจาก คุณเด่นพงษ์ว่าจะต้องทำรายงานเสนอด้วย เอาอีกละซี ไม่น่าไปเลย นี่กว่าจะถือโอกาสไปเที่ยวทะเล สัก ๒ วันก็ต้องกลับมาทำรายงานส่งอีก ตั้งแต่เริ่มย่างก้าวเข้ามาฝึกงานในบริษัทนี้ต้องทำรายงานเสนออาจารย์ที่คณะฯ ตลอดเวลาไม่ว่าจะแต่งเรื่องอะไรทั้งสิ้น พอมาพบคุณเด่นพงษ์ก็ถูกเกี่ยวเชิญให้ทำรายงานอีก นี่เป็นเหตุประการที่ ๒ นอกจากนั้น พอไปที่แคมป์ได้ ๑ วัน พอ บ.ก. "สายสัมพันธ์" รู้ว่าผู้เขียนเป็นใคร

มาจากไหน และมาทำอะไร ก็บอกว่า “อ้อ! งามดีแล้ว คุณช่วยเขียนเรื่องแคมป์ไปลงใน ‘สายสัมพันธ์’ ให้อ่าน” และยิ่งกว่านั้น คุณบุญศรี เหมะรัตน์ ก็ปัดันใหญ่แคมป์เซลล์บีนี้ได้ออกให้ผู้เขียนช่วยประเมินผลงานของการจัดแคมป์นี้อีกด้วย นี่แหละหนา เขาเรียกว่า “ชีวิตนักศึกษา” จะทำอะไรก็ต้องออกมาเป็นรายงานกันหมด แต่คิดว่า เราคงจะได้วิชาเขียน อีกวิชาหนึ่ง เป็นของแถม กลับไป อีกด้วยเหมือนกัน

ผู้เขียนได้เดินทางพร้อมคุณทอสี่และคุณสุทธธราภรณ์ สุขสถิตย์ นักศึกษาจากวิทยาลัยกรุงเทพ ฯ ซึ่งได้เข้ามาฝึกงานทางด้านบริหารบุคคลในบริษัท ฯ เช่นกัน เราออกเดินทางจากบริษัท ฯ เมื่อเวลาประมาณ ๑๔.๑๐ น. คุณทอสี่แวะซื้อขนมไปฝากเด็กที่แคมป์ และผู้ใหญ่ที่ไปคุม พร้อมทั้ง CAMP LEADERS จาก Y.M.C.A. ด้วย ขนมที่ซื้อคือขนมเทียนสำหรับเด็ก เป็นขนมที่ดีที่สุดที่พอจะหาได้ในตลาดหนองมนเวลานั้น และข้าวเหนียวมะม่วงสำหรับผู้ใหญ่ โดยเฉพาะมะม่วงอกร่องที่ซื้อได้นั้น ผลโต เนื้อหนาหวาน หอม รับประทาน แล้วก็บ่นเสียดายว่าคุณทอสี่ซื้อมาน้อยไป

เราไปถึงสถานาวินที่ตั้งแคมป์เมื่อเวลาประมาณ ๑๖.๓๐ น. ได้พบเด็กๆ กำลังลงเล่นน้ำทะเลเต็มพริ้วไปหมด สักครู่เป็นเวลาที่ต้องขึ้นจากน้ำ เราได้มีโอกาสทักทาย กับต้นทั้งหลาย ก่อนเป็น เวลาเล็กน้อย แล้วจึงไปดูสถานที่พัก ซึ่งทางบริษัทได้จัดให้พักที่วิลล่านาวินหลังที่ ๓๖ อยู่ลึกสุดกู่ห่างไกลจากทะเลมากพอสมควร คิดว่าถ้าหากมาพักกันเองและจะต้องไปอยู่ที่บ้านพักหลังนั้นคงจะไม่ชอบใจแน่ เพราะกว่าจะเดินออกมาเล่นน้ำทะเล ก็คงจะต้องพากัน ออบเหงื่อ กันก่อน อย่างไรก็ตาม ในภายหลังก็ได้รับคำชี้แจงจากผู้จัดว่า ไม่สามารถจะเลือกได้ เพราะขณะนี้ เป็นหน้าร้อน บ้านพักถูกจองเต็มไปหมด เหลืออยู่เพียง

หลังเดียวเพียงเท่านั้น จึงจำเป็นต้องเช่าหลังนี้ไว้สำหรับแขกที่จะไปเยี่ยมแคมป์

ภายในบ้านพักมี ๓ ห้องนอน เราจึงได้บอกให้คนขับรถที่ขับรถคันที่เราจ้าง มาพักที่บ้าน หลังนั้นด้วย เพราะพวกเรา มีเพียงผู้หญิง ๓ คน อย่างน้อยมีผู้ชายเป็นแอสคอร์ทให้คนหนึ่งคงจะดีมิใช่น้อย ดังนั้น จึงตกลงจัดกันว่า คุณทอสี่นอนห้องหนึ่ง คุณสุทธธราภรณ์และผู้เขียนนอนห้องหนึ่ง และให้คนขับรถนอนอีกห้องหนึ่ง

สภาพบ้านพักน่าอยู่พอสมควร แต่คุณทอสี่บ่นอย่างมิได้โกรธซึ่งอย่างไรว่า ห้องน้ำซึ่งอยู่ในห้องนอน คุณทอสี่นั้นส่งกลิ่นไม่สะอาดเล็กน้อย และคนทำความสะอาด คงจะลืม เปลี่ยน ผ้าปูที่นอน และ ปลอกหมอน ผู้เขียนจึงได้สำรวจห้องผู้เขียนบ้าง ปรากฏว่า ผ้าปูที่นอนขาดเป็นช่องโหว่ประมาณ ๒ ผ้ามือ ที่ปลายเตียง ปลอกหมอนก็เป็นสีขาวยก และอะไรอีกหลายอย่างที่ดีน้อยไปหน่อย แต่เราก็ทำลิ้มเสียดใจ อย่าไปคิดถึงมันเลย เรามาพักชั่วคราวเท่านั้น ช่วยกันหาอะไรมาปูๆ ปิดๆ หรือทำเป็นมองเมินไปเสียบ้าง ก็จะทำให้เราสามารถนอนหลับอย่างมีความสุขได้ ในคืนนั้น (ที่เล่ารายละเอียดมานี้ขอชี้แจงว่า ไม่ได้บ่นว่า จัดที่ไม่ดีให้เรา เพราะเราไม่ได้ติติแต่ประการใด ตรงกันข้ามเราเกรงใจที่คนอื่นต้องมากังวลกับเรา จึงขอเล่าด้วยความ ภูมิใจว่า เรา นอนได้ หลับ เป็นสุข ตามควรแก่อัตภาพ ไม่คิดอะไรจริง ๆ)

เรามาพูดถึงชีวิตน้อยๆ ๔๐ ชีวิตที่เราจะมาพบเขาดีกว่า ก่อนที่จะมา ผู้เขียนได้ศึกษาโปรแกรมต่างๆ ที่จัดสำหรับเด็กบ้างแล้ว จึงทราบว่าเป็นอย่างไร เพราะไม่เคยมีความรู้ในเรื่องนี้มาก่อน เคยแต่เที่ยวงานวัด แต่ไม่เคยจัดงานวัด เลยนึกไม่ออกว่าจะจัดกันในขณะที่ไหน แต่อย่างไรก็ตามในเย็นวันนั้น ผู้เขียนได้มีโอกาสช่วยเขา

ติดสลากต้นกล้วยพฤษสำหรับร้านสอยดาว และช่วย
เขาผลิตธนบัตรปลอม สำหรับ ใช้จ่าย ในงาน วัด เป็นที่
ครึกครื้นใจพอสมควร

ก่อนงานวัดจะเริ่มขึ้น เด็ก ๆ ก็ต้องรับประทาน
อาหารเย็นกัน คืนนั้นอาหารเย็นประกอบด้วยไข่ยัดไส้
หมูทอด แกงจืดเต้าหู้ใส่ปลาหมึกสดและเนื้อไก่
อาหารเหล่านี้จัดทำขึ้นเพื่อเด็ก ๆ ที่เป็นอิสลามด้วย ของ
หวานคือส้ม และแถมด้วยขนมเทียนที่คุุณทอสี่ซื้อมา
ฝาก พวกผู้ใหญ่รับประทานอาหารพร้อมเด็ก แต่
แยกโต๊ะต่างหาก ส่วนโต๊ะของเด็ก ๆ นั้นมีกัปตันของ
แต่ละค่ายคอยควบคุมดูแล พอรับประทานอาหาร
เสร็จ เด็ก ๆ ก็ร้องเพลงเสียงดังลั่นไปหมดด้วยความ
สนุกสนาน

เมื่อเด็ก รับประทาน อาหารเสร็จ ต่าง ก็ไป เตรียม
วัสดุอุปกรณ์ในการจัดงานวัด ในขณะที่นั้นโรงอาหารก็
ถูกแปรสภาพให้พร้อมที่จะจัดเป็นบริเวณงานวัด ร้าน
ต่าง ๆ ในงานวัดที่ให้ค่ายต่าง ๆ ทั้ง ๘ ค่ายจัดมีดังนี้

๑. เตะบอลเข้าตระกร้า
๒. ปิงปองเสียงหาย
๓. ปิงปองวิบาก
๔. หยอดเหรียญลงน้ำ
๕. สอยดาว
๖. โบวล์
๗. หนังสือกลางแปลง
๘. ระเบิดรถ

ส่วนค่ายพยาบาลออกร้านสภากาชาด จำหน่าย
หนังสือคู่มือเรื่องการปฐมพยาบาลและการลดอุบัติเหตุ
พร้อมทั้งจัดยารักษาโรคต่าง ๆ มาแสดง กองอำนวยการ
จัดร่วมมหาสนุกขึ้นบนเวทีในโรงอาหาร มีกัปตัน
หลายคนร่วมกันร้องเพลงและเปิดเทปเข้าเครื่อง กระ-
ฉวยเสียงดังลั่นไปหมด มีสภาพเหมือนงานวัด ทำให้
จิตใจของผู้เขียนตึกตัก คิดว่าถ้าได้ไปอยู่นานกว่านั้น
คงจะมีจิตใจอีกเต็มพอกที่จะเข้าไปร่วม บนเวทีในวง รำ
วงได้แน่ แต่ในขณะนั้นยังเขิน ๆ อยู่ จึงได้แต่เที่ยว
ไปเดินเที่ยวในงานวัดเท่านั้น

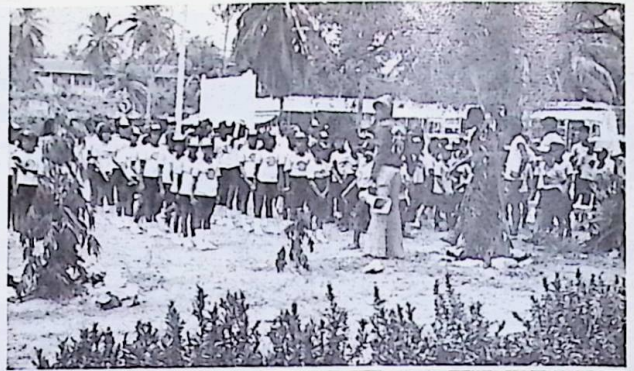
ตามกติกาการเล่นเกมนั้น แต่ละคนจะได้รับแจก
เงิน (สมมติ) กันคนละปึก และทุกคนจะต้องใช้
เงินนั้นให้หมดเมื่อเลิกงานคืนนั้น ถ้าค่ายใดมีเงิน
เหลือมากถือว่าแพ้ และถ้าค่ายใดได้รับเงินมากที่สุด
ถือว่าชนะ เพราะสามารถเรียกร้องความสนใจให้คน
มาเที่ยวร้านของตนได้มาก ดังนั้น พอได้รับแจกเงิน
แล้ว ทุกคนก็รีบออกไปจับจ่ายใช้สอยกันตามใจชอบ
อย่างเต็มที่

คืนนั้นงานวัดเล็กประมาณสามทุ่ม ความจริงคง
จะเล่นต่อได้อีกเล็กน้อย ถ้าฟ้าไม่ร้องและลมไม่แรง
พอเห็นฝนตั้งเค้ามาแบบนั้น กัปตันใหญ่จึงบอกให้
เลิกงานทั้ง ๆ ที่ฟลอร์รำวงยังแน่นอยู่ เด็กที่เป็นตัว
แทนของค่าย ได้วิ่งไปเอาถ้วยน้ำมา เพื่อ รับไมโล และ
ขนมปังกรอบที่เป็นของว่างก่อนนอน ไมโลและเครื่อง
ดื่มต่าง ๆ นั้น เป็นฝีมือของ กัปตันอุดร สีสาม
กัปตันบุญทรง อาทิตย์ใจ กัปตันประสิทธิ์ สาลี

คอยดูแลจัดหาและลงมือปรงด้วยตนเองเป็นประจำนํามารับการเด็ก ๆ ทุกคืน ๆ เมื่อรับประทานของว่างเสร็จ เด็กทุกคนก็พากันเดินบ้างวิ่งบ้างกลับไปค่ายของตนเอง พ่อเด็กเข้านอนเรียบร้อยแล้ว กับต้นประจำค่าย กลับมา ประชุม ทหารู้กันที่ค่ายกองอำนวยการ หัวข้อในการประชุมได้แก่กิจกรรมที่จะทำในวันรุ่งขึ้นเหมือนทุก ๆ คืน ในขณะที่ประชุมกันอยู่นั้น คุณทอสี่และคุณสุทธิราภรณ์ได้ปอกมะม่วงและจัดข้าวเหนียวบริการฝ่ายปฏิบัติการทั้งหมด เมื่อเสร็จหน้าที่แล้วจึงได้ปลีกตัวกลับที่พักเพื่อจะได้ใช้เวลา ก่อนเข้านอนตรวจเรียงความเรื่อง แคมป์เชลล์ ที่เด็ก ๆ เขียนไว้ตั้งแต่ตอนกลางวัน

คุณทอสี่ คุณสุทธิราภรณ์ และผู้เขียนได้ใช้เวลาก่อนนอนอ่านเรียงความที่เด็กเขียนมา ต่างพากันหัวเราะก๊ากก๊ก เอ็นดูต่อความไร้เดียงสาที่เด็กแสดงออกมาเป็นตัวหนังสือเหล่านั้น ซึ่งมีทั้งแปลกน่าสนใจและซึ้งใจ หวังว่าเรียงความเหล่านั้นคงจะถูกนำลงพิมพ์ให้ผู้อ่านได้อ่านกันบ้าง คุณทอสี่ได้คัดเลือกเรียงความไว้ประมาณ ๖-๗ เรื่องที่น่าสนใจเพื่อพิจารณาให้รางวัลต่อไป เมื่อเสร็จกิจธุระจากเรียงความของเด็ก ๆ แล้ว คุณสุทธิราภรณ์และผู้เขียนจึงได้แยกมานอน เวลานั้นประมาณ ๒ ยาม

การไปเยี่ยมแคมป์ครั้งนี้ แม้จะในฐานะผู้สังเกตการณ์ ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งต่อผู้ริเริ่มก่อตั้งแคมป์เชลล์มาก ใครก็ตามที่เป็นผู้ให้กำเนิด ผู้เขียนขอยกย่องว่าเป็นผู้ที่มองเห็นการณ์ไกล จริงอยู่ การจัดค่ายเช่นนี้จะหวังประโยชน์ในด้านรูปธรรมนั้น อาจเห็นไม่ชัดเจนนัก แต่ถ้าจะพูดถึงในด้านนามธรรมแล้วจะเห็นว่าเป็นประโยชน์ที่ไม่สามารถจะประเมินคุณค่าได้ ชาวเชลล์หลายท่านที่เคยส่งบุตรธิดาไปร่วมสนุกกับค่ายฤดูร้อน ซึ่งบริษัททำมาเป็นปีที่ ๑๖, แล้วนี้ย่อมทราบดีว่าบุตรธิดาของท่านได้รับอะไรมาบ้าง ส่วนผู้ที่ไม่มีโอกาสส่งบุตรธิดาของท่านไปนั้น ในฐานะที่ท่านเป็นหนึ่งในอาณาจักรเชลล์ ท่านก็คงจะภูมิใจที่มีส่วนในการสนับสนุน

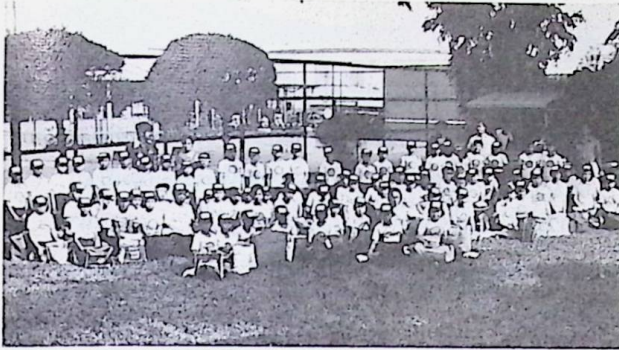
สนับสนุนให้ลูก ๆ ของเพื่อนของท่านมีโอกาสเป็นพลเมืองดีในอนาคตไม่มากนักน้อย

นอกจากผู้ก่อตั้งแคมป์นี้แล้ว ผู้เขียนยังซาบซึ้งในน้ำใจของกัปตันทุก ๆ ท่านที่ได้เสียสละเวลา รวมทั้งแรงกายแรงใจของท่าน ที่ช่วย ดูแล รมัด ระวัง เด็ก ๆ เหล่านี้ให้ได้รับความสุขอย่างเต็มที่ รวมตลอดถึงชาวเชลล์ทุกท่านที่ได้ช่วยกันสนับสนุนงานแคมป์เชลล์ ให้ยืนหยัดมาได้เป็นเวลานานถึง ๑๖ ปีเช่นนี้

ผู้เขียน ได้ประโยชน์จากการที่ได้ มี โอกาส เข้ามาสัมผัสกับชีวิตในอาณาจักรเชลล์แห่งนี้ และคิดว่าหากมีโอกาสในอนาคตผู้เขียนจะได้นำเอาความคิดเกี่ยวกับสวัสดิการทางด้านนี้ ไปเผยแพร่ ใน องค์การ อื่น ๆ ให้กว้างขวางต่อไป

หมายเหตุ บ.ก.

ผู้เขียน คือนักศึกษาปริญญาโท จากคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เมเจอร์ทางด้านสวัสดิการแรงงาน มีโอกาสเข้ามาฝึกงานในบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด เป็นเวลา ๒ เดือนครึ่งตามหลักสูตรของโครงการปริญญาโท

เรียงความเรื่องแคมป์เชลล์

ฉบับได้รับรางวัลที่ ๑

บริษัทเชลล์ได้จัดให้ลูกพนักงานทุกคนของบริษัท ได้มารู้จักกัน สนิทสนมเหมือนพี่น้อง และได้กำหนดอายุตั้งแต่ ๙-๑๓ ปีเท่านั้นที่ได้มา สำหรับวันออกเดินทางนั้น วันที่ ๑๐ เป็นวันจันทร์ มาขึ้นรถที่บริษัท เชลล์เวลา ๗.๓๐ น. จากนั้นก็ไปรับเด็ก ๆ ต่อที่ห้อง นนทรี และรับประทานอาหารเช้าแจกเป็นกล่อง พอทุกคนรับประทานเรียบร้อยแล้ว ขึ้นรถต่อไปยังพัทยา

ขณะที่อยู่ในรถนั้น มีการร้องเพลง เพื่อผ่อนคลายอารมณ์ให้มีความสุข จิตใจเบิกบานพร้อมทั้งกายและใจที่จะมาแคมป์ พอถึงได้พบกับการต้อนรับอย่างอบอุ่นจากพวกพี่ที่กัปตัน วันที่ ๑๐ ซึ่งเป็นวันแรกในการอยู่ในแคมป์ กัปตันของเราคือพี่วไลภรณ์ ศิลปรัตน์ ให้การพบปะรู้จักกันโดยตามชื่อเล่น เพื่อจะเรียกให้มีความสนิทสนมมากขึ้น วันที่ ๑๑ มีการเล่นต่าง ๆ วันที่ ๑๒ เป็นวันแข่งกีฬา ร่วมกันเพื่อความสามัคคี วันที่ ๑๓ วันส่งกรรณัตถ์ทางแคมป์ได้

จัดการเล่นต่าง ๆ ให้เป็นของไทย มีการรดน้ำอวยพรผู้ใหญ่ สาดน้ำกันในหมู่เพื่อนฝูง การกระทำนี้เป็นการฟื้นฟูวัฒนธรรมของไทยโดยแท้ วันที่ ๑๔ เดินทางไปค่ายววาย.เอ็ม.ซี.เอ. ไปยิงปืน ยิงธนู สนุกมาก วันที่ ๑๕ เป็นวันเกือบสุดท้าย และมีการเล่นล่าสมบัติ คงจะสนุก วันนั้นแหละจะมีพิธีปิดแคมป์ พวกเราเพื่อน ๆ พี่น้อง จะต้อง จากกัน จนกว่า จะถึงปีหน้า วันที่ ๑๖ เป็นวันกลับ

เราเพิ่งจะมาแคมป์เป็นปีแรก เพราะตอนแรก ๆ ยังไม่กล้ามา ไม่เคยจากคุณพ่อคุณแม่ ทำให้คิดถึง แต่เมื่อมาวันแรกรู้สึกเศร้า ๆ แต่ต่อ ๆ มาก็มีเพื่อน ๆ และได้รับการดูแลจากกัปตัน มีความสุข อาหารก็ดี เพื่อนก็ดี ขอให้บริษัททำต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อลูกของพนักงานจะได้มีโอกาสรู้จักเป็นเพื่อนกัน

โคมแข โกลกระกูด

ค่ายปลาโลมา

(อายุ ๑๒ ปี ๗ เดือน ไม่เคยมาแคมป์เลย)

ฉบับได้รับรางวัลที่ ๒

ตามที่ บ. เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้จัดให้บุตร และ ธิดา ของ พนักงานใน บ. มี โอกาส มา แคมป์ เชลล์ ระหว่างวันที่ ๑๐-๑๖ เม.ย. ๒๕๒๑ นี้ อันเป็นระยะเวลา ระหว่าง ร.ร. ปิดภาคปลาย หลังจากการสอบไล่เสร็จเรียบร้อยแล้ว และเป็นฤดูร้อนนับเป็นเวลาที่เหมาะสม ที่สุด สำหรับการพักผ่อนหลบลมร้อนจาก ก.ท. ไปยังชนบทต่าง ๆ ของไทย เป็นโครงการที่น่าเลื่อมใสยิ่ง เป็นการสร้างมนุษยสัมพันธ์อันดีเลิศจาก บ. ถึงพนักงานจนถึงบุตรธิดา โครงการนี้ข้าพเจ้ารู้สึกประทับใจที่ บ. ได้เล็งเห็นคุณค่า ในการจัด แคมป์ เชลล์ นับได้ว่าเป็นการเสียสละแรงกาย น้ำใจ และทุนทรัพย์เพื่อผลประโยชน์ของลูกเชลล์โดยเฉพาะ ข้าพเจ้าจะไม่ขอพูดถึงเรื่องการเดินทาง การกินอยู่หลับนอน การเล่นเกมสนุกต่าง ๆ ในระหว่างพักอยู่ร่วมกัน โครงการแคมป์เชลล์ดีเพียงใดนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนคงจะให้คำอธิบายได้ชัดเจนดีอยู่แล้ว

สุดท้ายข้าพเจ้าขอขอบพระคุณคณะกัปตันทุกท่าน ถึงแม้ว่าจะมาจากบุคคลภายนอก แต่การควบคุมดูแล ให้ความปลอดภัยและอบอุ่น ความสะดวกสบายเป็น กันเองดีต่อลูกแคมป์ประทับใจมาก ข้าพเจ้าขอสนับสนุนให้มีโครงการนี้คงอยู่คู่กับ บ. เซลล์ตลอดไป

ขอขอบคุณ
จกกลนี สายะบุตร
ค่ายปลาโลมา

ฉบับได้รับรางวัลที่ ๓

แคมป์เซลล์ปี ๒๕๒๑ ข้าพเจ้าคิดว่าดีมาก ดีมาก ทั้งการเดินทางดี การกินอยู่ดี และกัปตันจากค่าย YMCA ซึ่งมีความชำนาญมากที่จะทำให้พวกเราสนุก อบอุ่น วันแรกที่มาถึงคือวันจันทร์ที่ ๑๐ เรามาจาก สำนักงานใหญ่แล้วรถมาจอดที่ห้องนันทรี แล้วเลี้ยง อาหารว่างกัน เมื่อเสร็จแล้วก็เดินทางมาศาลานาวิน วันจันทร์ตอนกลางคืนก็มีพิธีเปิดค่ายเซลล์ เมื่อเสร็จ แล้วก็เข้านอน ดื่นเช้ามามีการวิ่งเพื่อบริหารร่างกาย แล้วรับประทานอาหารเช้า เมื่อเสร็จแล้วก็พักผ่อนสัก พักหนึ่งก็เล่นอินดอร์โอลิมปิก และ SPORT DAY และตอนกลางคืนมีเมฆาฮาวาย เสร็จแล้วก็มีการเลี้ยง อาหารว่างแล้วก็เข้านอน เช้าวันที่ ๑๒ เดินทางไปเขา เขียว ตอนบ่ายรับประทานอาหารที่มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ ชมพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ แล้วมาถึงก็เข้านอน เช้าวันวันที่ ๑๓ ซึ่งเป็นวันสงกรานต์ก็ได้มี มหกรรมกีฬา มีพิธีรดน้ำคำหัว โดยมีผู้ใหญ่จาก บริษัทเซลล์ มาเป็นผู้ใหญ่ในพิธีรดน้ำผู้ใหญ่ และผู้ใหญ่ก็ได้ให้ดอกกรักเป็นที่ระลึก เสร็จแล้วก็ก่อพระเจดีย์ทราย โดยแบ่งเป็น ๓ พวก เมื่อเสร็จแล้วก็กัปตันก็ให้นั่งรอบพระเจดีย์ทราย แล้วก็กัปตันก็รดน้ำใส่เรา พวกเรากักรดน้ำใส่กัปตัน ตอนกลางคืนมีเซลล์เรียเตอร์ เข้า วันที่ ๑๔ ตอนเช้าเมื่อเรารับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้วก็ไปค่าย YMCA ไปยิงปืน ยิงธนู เมื่อกลับมา

รับประทานอาหารเช้า แล้วก็มีการละเล่นคือ ศิลป และ เตรียมงานวัด เช้าวันที่ ๑๕ มีกิจกรรมวิบาก ล่าสมบัติ และมีการแจกรางวัล ตอนกลางคืนมีพิธีปิดแคมป์ไฟ เช้าวันที่ ๑๖ ก็เดินทางกลับไปห้องนันทรี และก็นำเสียใจที่พวกเราจะต้องจากกันไปจนกว่าจะปีหน้า . . . สวัสดิ์

ค.ช. อุทราชัย โรจนวิภาต
ค่ายปลาขาว

รางวัลชมเชย

แคมป์เซลล์ ๗๘ นี้ได้จัดขึ้นที่ศาลานาวิน ซึ่งอยู่ที่บางละมุง พัทยา เช่นเดียวกับปีก่อน ออกเดินทาง โดยรถโดยสารปรับอากาศจากห้องนันทรี ถึงศาลานาวินเกือบเที่ยง ต่างคนต่างแยกย้ายเข้าบ้าน เก็บของ แล้วจึงรับประทานอาหารเช้า ข้าพเจ้าอยู่ค่ายปลาปักเป้า มีกัปตันสุสติ สนธิทรัพย์เป็นกัปตันของค่าย วันต่อมา ดื่นเช้าออกกายบริหารแล้วลงเล่นน้ำทะเล รับประทาน อาหารเสร็จก็มีกิจกรรมสนุก ๆ หลากอย่าง เด็กทุกคน ได้รับความสนุกสนานอย่างยิ่ง ในวันพุธที่ ๑๒ ได้ไปทัศนศึกษาที่เขาเขียวและพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำ ข้าพเจ้าพบสัตว์บก สัตว์น้ำบางชนิดที่ไม่เคยพบมาก่อน และได้ความรู้เรื่องสัตว์น้ำมาหลายอย่าง ในวันที่ ๑๓ เมษายน ซึ่งเป็นวัน สงกรานต์ ได้มีประเพณีกีฬา การเล่นต่าง ๆ แบบไทย บางอย่างก็ไม่เคยเล่น ตอนบ่ายมีการประกวดนางสงกรานต์ และการก่อเจดีย์ทราย จากนั้นก็เล่นสาดน้ำกันอย่างสนุกสนาน วันต่อมาพวกเรา ได้เดินทางกลับไป มีการยิงปืนลม ยิงธนู และศิลปะ เล็ก ๆ น้อย ๆ

ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกมาก และไม่ยากให้วันแห่งการ จากมาถึง และอยากจะให้ทางบริษัทจำกัดอายุจนถึง ๑๔ เพราะปีนี้เป็นปีสุดท้ายของข้าพเจ้า

อัญญา ไชยะกุล
ค่ายปักเป้า

Shell Ducks

By

Daffodil

Khun Suban

Khun Paothep

We welcome Khun Srivarah S., the 'mignonne' sprightly senior economist of subtle warmth and flair to join our Shell fold. Our projection and future trends are to be more accurate : after all economics, despite those pundits' utterances, is a science, and the function of science is to predict and control...

... Vichai C., our 'Kung Fu' expert with overt Chinese mannerism, because of his close affinity with the mainland, is going to enjoy his maiden jaunt to England for his LPG course. Apart from his concentrated study on the pre-reading materials, one of his preparations is to sharpen up his geography knowledge about the UK. he has recently tried in vain to locate St. Andrew's course in London areas!!...

Walking/jogging along Lumpini Park in the mornings, amidst the mass exercise of those old overseas Chinese with the successive generations born and rice/pork-bred in Thailand, doing Chinese Calisthenics(ก้ามขี้หมู) is Kobsin S., our Sales Technical, who has now covered nearly 1000 Kms (beaten by only another great jogger, the distinguished gentleman named Somnuk K.)...

Khun Suban S. of Billiton and his quiet and charming wife, Khun Prapai, a career teacher and a model house-keeper, travelled all the way from Phuket to Sriracha, TORC (1035 Kms one way) in order to support the Billiton teams in the Annual Triangular events during 5-6 May. Well, no hard feeling, Khun Suban, next year your team should do better...

Khun Paothep C. of Thaisarco, noticeable always because of his side-burns and exuberance, had a good time during the events, though somewhat married by the inconvenience and hardships caused by lodgings, long arduous trips by sportsmen and supporters, and of course, the final result...

During the searing heat (40°C!) of Monday 22, we had a scene of "Winners and losers eat all together" Sangsan N., because of the heat wave, found his balls less air borne and covering less distance, thus grudgingly contributing innumerable flat balls (Bht. 10 each) to the lunch, enjoyed by Parnthep K. (nicknamed cunning old croc!), George de Souza (who is no more a fading star), Lertnarong C., our long-hitting veteran and Khun Ting, the future bright lady-pro...

Hanmer Webb-Peploe has managed to break the monotony of his voluminous work by wearing colour shirts: his favourite colour is blue, albeit his lively humour and his conversations impregnated with well-chosen Charles-Lamb-styled words...

Thivapol P., whose muscular body is all sculptors' dream, showed his singing talent, among other rare talents, by intoning in duo with a lovely songstress during the farewell party given by CNS. staff at Chanpentr.

Arwut W., our soft-spoken FNIM, despite the soccer being identified with working-class culture, and associated with violence and vandalism caused by those aggrieved fans, stayed up most of the nights during the World Cup in Argentina in order to watch TV. covering the round-robin of the 16 world cup teams.....

โดย

“จุ่มจุ่ม”

เลื่อนชั้น

ขอแสดงความยินดีอย่างแรงกับ ๑๕ ผู้เข้มแข็งต่อไปนี้ที่ได้รับเลื่อนชั้นเป็นพนักงานอาวุโส ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน เป็นต้นไป คือ.....

คุณผลจันทร์ วิมุกตานนท์ กินตำแหน่ง ผู้ช่วย ผู้จัดการ แผนก บริการ ฝ่าย ขาย ด้าน คำ ชั่ว (MKRM/4) ... คุณสุทัศน์ ถีกลางาม ว่าการผู้ช่วยผู้จัดการแผนกขายด้านราชการ (MKCG/1) ฝ่ายขาย ด้านอุตสาหกรรม..... คุณชวลิต ลอยเดือนฉาย เป็นผู้ช่วย ผู้จัดการ แผนก ขาย ด้าน อุตสาหกรรม ภาค กลาง (MKCC/1) ฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม..... คุณวิวัฒน์ เวชชาชีวะ ว่าการผู้ช่วยผู้จัดการแผนกขายด้านอุตสาหกรรมต่างจังหวัด (MKCU/1) ฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม..... คุณถาวร รัสมิดารา ว่าการผู้ช่วยผู้จัดการแผนกขายคอมโพสิท (MKCT/1) ฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม..... คุณณรงค์ ตั้งภัสสร เรือง รุ่งเรืองในตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการแผนกขายงานก่อสร้าง (MKCT/2) ฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรม..... คุณประดับ วิบูลย์วงศ์ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้จัดการด้านจัดซื้อภายในประเทศ (MKOE/41) ฝ่ายปฏิบัติการ..... คุณสุรินทร์ สุพรรณิ ผู้ช่วยผู้จัดการด้านลำเลียง (MKOS/12) ฝ่ายปฏิบัติการ..... คุณบุญสร้าง จักรแก้ว เจ้าหน้าที่ผลิตจารบี(MKOI/22) คลังน้ำมันช่องนนทรี ฝ่ายปฏิบัติการ..... คุณเกษม วงศ์แสงยม ผู้ช่วยผู้จัดการด้านรายจ่าย (FNCE/1) ฝ่ายการเงิน..... คุณบำรุง ภูไทบุญย์ ผู้ช่วยผู้จัดการ

ด้านงบประมาณ (FNCEB/1) ฝ่ายการเงิน..... คุณชวนคุณ ปรียะพานิช ผู้ช่วยผู้จัดการด้านสินค้า (FNCS/1) ฝ่ายการเงิน..... คุณเจริญ กิติศรีวารพันธ์ ผู้ช่วยผู้จัดการด้านภาษีที่ดิน (FNTD/1) แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน...คุณประจักษ์ กรามานนท์ ผู้ช่วยผู้จัดการด้านภาษีอากร (FNTD/2) แผนกการคลัง ฝ่ายการเงิน..... คุณปรีชา เดชะโกสยะ ผู้ช่วยผู้จัดการด้านกฎหมาย (FNL/1) แผนกกฎหมาย ฝ่ายการเงิน..... ประมอธยินดีเพลิน จนมือแดงเลยละ.....

ใหม่ ๆ หน้าตาจุ่มจุ่ม

ขณะเดียวกันก็ขอต้อนรับ คุณปวเรศ คำทอง ซึ่งมาอยู่กับเราตั้งแต่ ๑๗ เมษายน ในตำแหน่ง พนักงานฝึกหัดด้านคลังน้ำมันต่างจังหวัด แผนกจัดหาและจัดจำหน่าย ฝ่ายปฏิบัติการ..... คุณสุรศักดิ์ โหมะทัต เข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งพนักงานเคมี แผนกควบคุมคุณภาพเคมีภัณฑ์ตั้งแต่วันที่ ๑๗ เมษายนเช่นกัน..... ส่วน คุณธีรพันธ์ ตรีศรี ผู้ได้ติกริจากเชียงใหม่มาทำหน้าที่เจ้าหน้าที่ศูนย์ ฝึกอบรม ฝ่ายบุคลากรนับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคมนี้แล้ว..... คุณธนวัฒน์ เดชะอำไพ มาในมาดเดียวกับคุณปวเรศ คือ พนักงานฝึกหัดด้านคลังน้ำมันต่างจังหวัด แผนกจัดหาและจัดจำหน่าย ฝ่ายปฏิบัติการ ตั้งแต่วันที่ ๘ พ.ค. มาแล้ว..... คุณสมชาย ศรีปาน ก็มาร่วมงานในตำแหน่งผู้แทนแผนกขายเซลล์แก๊ส ตั้งแต่วันที่ ๘ พ.ค. เช่นกัน..... ถัดมาอีกวันเราก็ได้ คุณสุชาติ นิลาศ มาร่วมงานใน ตำแหน่งพัฒนากร เคมี ภัณฑ์ เกษตร ฝ่ายเคมี ยินดี ยินดีต้อนรับครับ ผม

โยกย้าย/สับเปลี่ยน

ไม่ใช่แค่เลื่อน แต่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพครับ ผม..... คุณวานิช จันทรสกุล ซึ่งเคยรุ่นๆ แถวกรุง

เทพ ภาคกลางก้าวย่างออกไปอยู่ไกลถึงนครสวรรค์ในฐานะผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคเหนือ เมื่อ ๒๕ เมษายนที่ผ่านมาแล้ว..... คุณสมภักดิ์ เวทย์วิไล ได้ที่เลยมอบหน้าที่ให้คุณวานิช แล้วตัวเองก็ไปพึดแถวชลบุรี ขึ้นอยู่ในแผนกขายด้านค้าช่วง ภาคตะวันออกตั้งแต่วันที่ ๖ พ.ค. นี้แล้วละ ฝ่ายว่า คุณวิชัย อรุณประพันธ์ นั้นไซ้ไร ได้อาภาสทะเลมานานหลังจากมอบงานในเขตรับผิดชอบให้คุณสมภักดิ์แล้ว คุณพี่ก็บึ่งรถขึ้นไปแอ้วแถวลำปางเสียที ขึ้นกับแผนกขายด้านค้าช่วงภาคเหนือ นับแต่วันที่ ๑๖ พ.ค. ...ก็ไปรับหน้าที่จาก คุณเทอดพันธ์ ถูกย้เจริญดี ล่ะครับ พอคุณวิชัยไปรับงานแล้ว คุณเทอดพันธ์ก็ผายผันตัวเองไปอยู่อุดรธานีตั้งแต่วันที่ ๖ พ.ค. โดยขอรับช่วงงานจาก คุณदनัย รัชชียาภา ทหารกล้าเมืองอุดร ผู้จรรไปสู่อากาศยศบริสุทธิที่ระยอง เมืองผลไม้และอาหารทะเล ตั้งแต่ ๒๕ เมษายนโน้นแน่ะ ยังไงๆ ก็อย่าเลี้ยงพุงให้หายหล่อเสียนะพี่ คุณทวิ อดนัคกิจ นั้นมอบงานให้คุณदनัยเสร็จ ก็ต้องระเห็จเข้าประจำกรม...เอ๊ย...กรุง ในฐานะผู้แทนฝ่ายขายด้านค้าช่วงภาคกลางเขตกรุงเทพภาคกลางตั้งแต่ ๖ พ.ค. ที่ผ่านมา..... ส่วนว่า คุณมนัส จุนอนันตรกรรม ก็ขยับขยายตัวเองจากผู้แทนแผนกจำหน่ายเซลล์แก๊ส ไปอยู่แผนกจัดหาและจัดจำหน่าย ฝ่ายปฏิบัติการตั้งแต่วันที่ ๑ พ.ค. ก็หวังว่ากิจการงานจะก้าวหน้าด้วยดีมีสุขทุกท่านนะครับ อ้อ แล้วถ้าใครเจอ คุณทัตพงศ์ สุนทรพิพิธ ซึ่งกำลังตระเวนดูงานตามเขตต่างๆ (ข่าวล่ำมาเร็วบอกว่าจะลงเขตอุบล) จะฝากรูปและข่าวมาเล่าสู่สายสัมพันธ์อ่าน (ฟัง) กันมั่งก็เชิญเลยครับผม ... ขอให้ถือว่า หากจะรักแล้ว รักใครก็จงรักเกิด ความรักประเสริฐพรังพรังแสนหวาน รักกันเสมอแม้เวลาผันผ่าน รัก “สายสัมพันธ์” นั้นคือ “รักสลักใจ”.....

Khun Sanae Suparb : Order Despatch Clerk, Samud Songkram Depot (Dip. in Auto Mechanic-Pra Chom Khlaio Inst. of Technology)

คุณเสนห์ สุภาพ จบมัธยมจาก ร.ร. อำเภोजตุรัสชัยภูมิ แล้วได้ต่อในวิทยาลัยเทคนิคไทย-ออสเตรเลียที่ชลบุรี จบประโยควิชาชีพ ผลการเรียนดีเด่นจึงได้รับเลือกให้เข้าศึกษาต่อ โดยไม่ต้องสอบแข่งขันในภาควิชาเทคนิคอุตสาหกรรม สาขาเครื่องยนต์ จนจบประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง คณะ วิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า วิทยาลัยเขตพระนครเหนือ เคยมีประสบการณ์ทำงานในบริษัทรถยนต์มาแล้วก่อนจะมาเข้าเซลล์ ขณะนี้เป็นเจ้าหน้าที่รับส่งน้ำมันและน้ำมันเครื่องอยู่ที่คลังสมุทรสงคราม งานในคลังนั้นบางทีก็ต้องทำอย่างอื่น ๆ ไปด้วย ไม่เฉพาะแต่หน้าที่ของตนเองเท่านั้น ซึ่งคุณเสนห์บอกว่าคนเซลล์เป็นกันเองและเห็นอกเห็นใจสามัคคีกันดียิ่ง การพบกับลูกค้าที่มาทหน้าหลายตาและอารมณ์ต่างๆ ก็ต้องละเอียดถี่ถ้วน แม้บางครั้งงานเยอะ แต่ก็สนุกดีไม่เคยท้อถอยเลย

Khun Nirot Parriyanond : Empty Stock Controller ; CNS. (B.A. Economics, College of Business Administration)

คุณนิโรช ปริยานนท์ เศรษฐศาสตรบัณฑิตหนุ่ม จากวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตคนนี้เคยเป็นตัวแทนเยาวชนไทยไปร่วมกับเยาวชนเอเชียในการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในโครงการเรือเยาวชนญี่ปุ่นเมื่อปี ๒๕๑๔ มาแล้ว เคยเป็นครูอาสาสมัครสอนกีตาร์ที่ไต้หวันด้วย ซี.เอ. เคยทำงานธนาคารสแตนดาร์ด จำกัด สาขานครสวรรค์ สาขาสระบุรี และสาขาวงเวียนใหญ่มาแล้ว นับว่ามีประสบการณ์พอควร ขณะนี้เป็นผู้ควบคุมการรับจ่ายภาชนะบรรจุของในโรงงานเคมีทั้งหมด จึงมีโอกาสติดต่อกับลูกค้าบ้างโอกาส แต่กับคู่แข่งของ ต้องติดต่อเป็นประจำ ชอบบริษัทเชลล์ “เพราะมีสิ่งที่น่าสนใจอยู่หลายอย่างที่บริษัทอื่นไม่มี”

Khun Tavorn Phutikanit : Data Entry Operator, ICS., Finance (Certificate of Commercial Course)

คุณถาวร ภูติกนิษฐ ชาวกรุงเทพฯ คนนี้จบ มศ.๓ จากเซนต์คาเบรียลแล้ว เข้าศึกษาต่อที่ ร.ร. พาณิชยการสยาม แผนกบัญชีจนจบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงสายพาณิชยการ หลังจากนั้นได้เข้าทำงานด้านคอมพิวเตอร์ของธนาคารกรุงเทพ จำกัด สำนักงานใหญ่ ประมาณ ๔ ปี ก่อนจะมาเข้าเชลล์ ในตำแหน่งพนักงานป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งคุณถาวรบอกว่าเป็นงานที่ตัวเองพอใจ เพราะมีการพัฒนางานอยู่ตลอดเวลาทำให้ได้ความรู้มากขึ้น และไม่ทำงานซ้ำซาก จึงกระตือรือร้นที่จะได้ทำงานใหม่ๆ อยู่เสมอ ชอบถ่ายรูป, สะสมเหรียญ และแสตมป์ และภูมิใจที่บอกใครๆ ได้ว่า “อยู่เชลล์” เพราะเห็นว่าบริษัทหนึ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติ

คุณนิโรช

คุณชมภู

คุณถาวร

คุณดุสิต

Khun Chompoo Silawattanakun : Sales Representative, Consumers Sales Dept. (B.Sc. Chemical Engineering, Chula)

คุณชมภู ที่วัดตันกุล เกิดที่กรุงเทพฯ จบ มศ. ๕ เตรียมอุดม แล้วเข้าต่อคณะสถาปัตยกรรมในเทคโนโลยีพระจอมเกล้า แต่ไม่ถนัดใจเลยย้ายไปเรียนที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จบวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิศวกรรมเคมี เคยทำงานในฝ่ายผลิตเครื่องสำอางอย่างหนึ่งก่อนมาอยู่เชลล์ ในตำแหน่งผู้แทนฝ่ายขายด้านอุตสาหกรรมที่ต้องออกพบปะลูกค้า เก็บเงิน และหาข้อมูลการใช้ น้ำมันของลูกค้าแต่ละแบบ เพื่องานก้าวหน้าอยู่เสมอ จึงรู้สึกสนุกและได้ความรู้พอควร เพราะได้ใกล้ชิดลูกค้า พบปะผู้คนหลายประเภท ถ้าคุณเป็นนักสะสมพระเครื่องต้องคุยกับ คุณชมภู ให้ได้

Khun Dusit Charoon-pongsukdi : Aftermarket Clerk, Reseller (B.A. Economics, Chulalongkorn University)

คุณดุสิต จรูญพงษ์ศักดิ์ เป็นชาวทุ่งสง นครศรีธรรมราช แต่มาเรียนในกรุงเทพฯ แต่เลือกจนกระทั่งจบ เศรษฐศาสตรบัณฑิต จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เคยทำงานที่องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยก่อนมาอยู่เชลล์ในตำแหน่งพนักงานสินค้าสัมพันธ์ มีหน้าที่รับสั่งและจัดส่งสินค้าของแผนก มีความสามารถพิเศษในการเล่นไวโอลิน กีฬาบาสเกตบอล และปิงปอง งานอดิเรก ชอบฟังเพลง เล่นดนตรีท่องเที่ยว และอ่านหนังสือ

จดหมาย

จาก เวียงจันทน์

บริษัท เซลล์แห่งประเทศไทย

เรียน ประธานสโมสร กีฬา เซลล์ แห่งประเทศไทย

ผมเองในนามประธานสโมสร กีฬา เซลล์ แห่งประเทศไทย, พร้อมด้วยคณะกรรมการสมาชิกสโมสร ขอถือเป็นเกียรติแสดงความขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมายังท่านประธาน, คณะบริหารและสมาชิกสโมสร กีฬา เซลล์ แห่งประเทศไทยทุกคน ในการที่พวกท่านได้เอื้อเฟื้อส่งของขวัญอันมีค่าสูงมาให้แก่สโมสรของพวกผม นั่นคือ แกร์ตีดอกปีกไก่ดำเดินสี่อัน, ซึ่งพวกเราได้รับเอาไว้ด้วยความดีใจมาก, พวกเราหวังว่าด้วยแรกรี่อันนี้ พวกเราจะพยายามฝึกแอบให้ได้รับชัยชนะในทุกการแข่งขัน

พวกเราหวังว่า ในอนาคตข้างหน้าคงจะหาได้ของขวัญเล็กๆ น้อยๆ ผากแด่สโมสรของเซลล์แห่งประเทศไทย

ด้วยความรักแหวง จาก
เซลล์ แห่งประเทศไทย

ทับ ดิดทะวงส์
ประธานสโมสร

หมายเหตุ จดหมายเนื่องจากสโมสรพนักงานเซลล์แห่งประเทศไทย จำกัด ได้ส่งสิ่งของต่างๆ ไปบำรุงสโมสร กีฬาเซลล์แห่งประเทศไทย คือ แกร์ตีดอกปีกไก่ดำ ๔ อัน ไม้ตีบึงปอง ๔ อัน เสื้อ ๓-ชุด ทรายเซลล์ขนาดใหญ่ ๑๒ ตัว ขนาดกลาง ๑๒ ตัว เสื้อที่ชุดไม้ตีบึง ๖ ตัว ถางเกงกีฬาขนาดใหญ่ ๑๒ ตัว ขนาดกลาง ๑๒ ตัว รองเท้ากีฬากีฬาเบอร์ต่างๆ รวม ๒๔ คู่-บก.

A LETTER

From PANAMA

APARTADO 767

PANAMA 1,

REPUBLICA DE PANAMA

10th March, 1978

Dear Somjai,

Very many thanks for the package which arrived this morning containing the calendars and brochures on the Orchid Congress. Once again Shell Thailand has produced a master-stroke of public relations, for both are beautifully produced and well worth keeping long after the congress is over.

Jane and I have settled very well here in Panama. Although it is a small country and has none of the variety of life to be found in Thailand, it is interesting, and we have been made to feel very welcome by the Panamanians. The company is smaller too, but we are all kept busy.

I hope your golf is going well. I bought a new set of clubs here and am enjoying the game, as there are about six courses to play on near Panama City, and we usually manage a game at week-ends. Despite Bobby's prophesy of doom, I have not so far hooked the ball into the Canal!

As a small quid pro quo, I enclose some photos of a tourist type about Panama which may give you some idea of its layout.

With best wishes to Napachiri and all our friends in Shell.

Yours aye,

James Davidson

N.B. The Touristic photos of Panama can be seen at the Shell Library, 6th floor, Shell House.

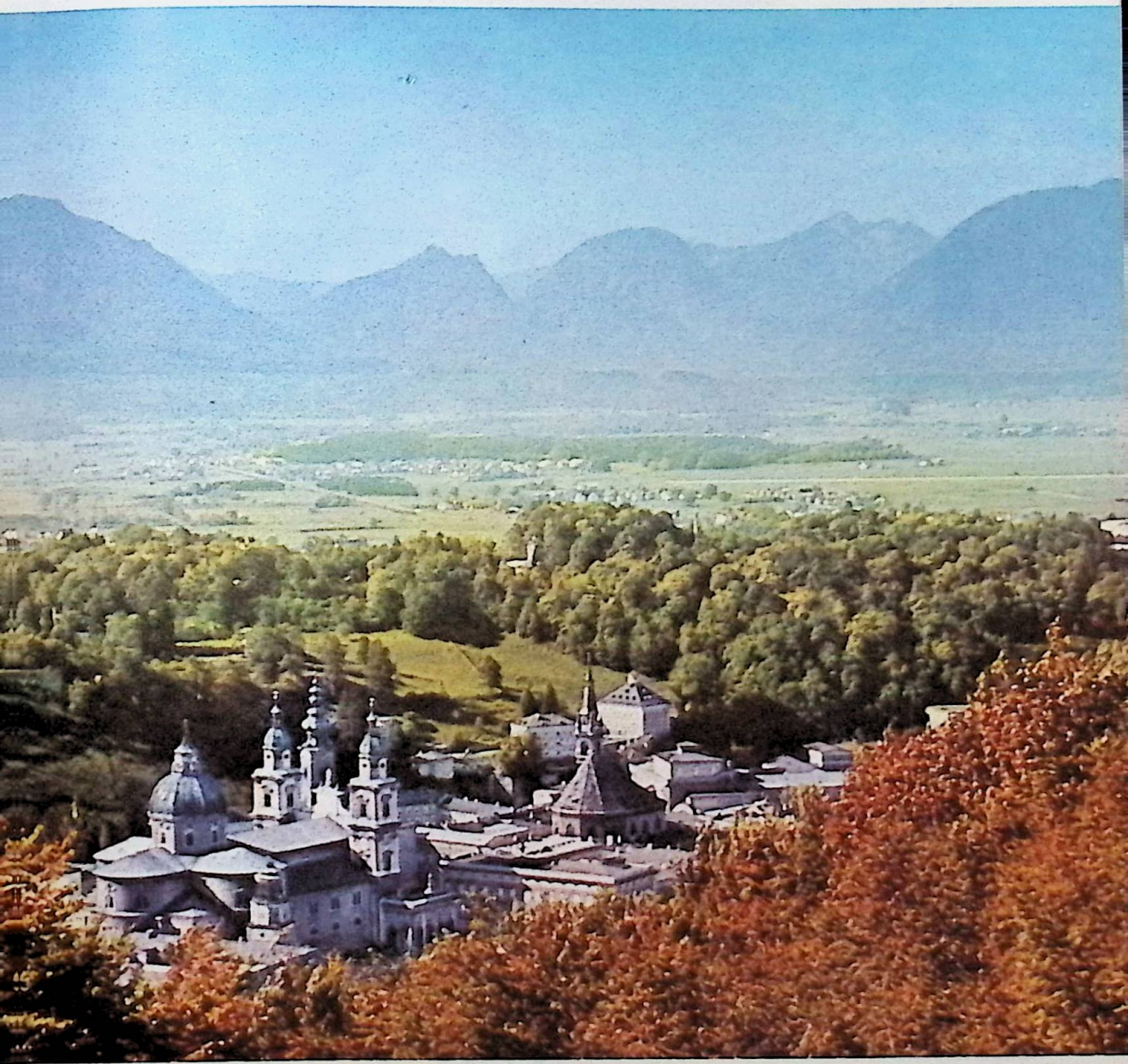

เด่นพงษ์ พลละคร

เขียน

“ลาแล้วออสเตรีย”

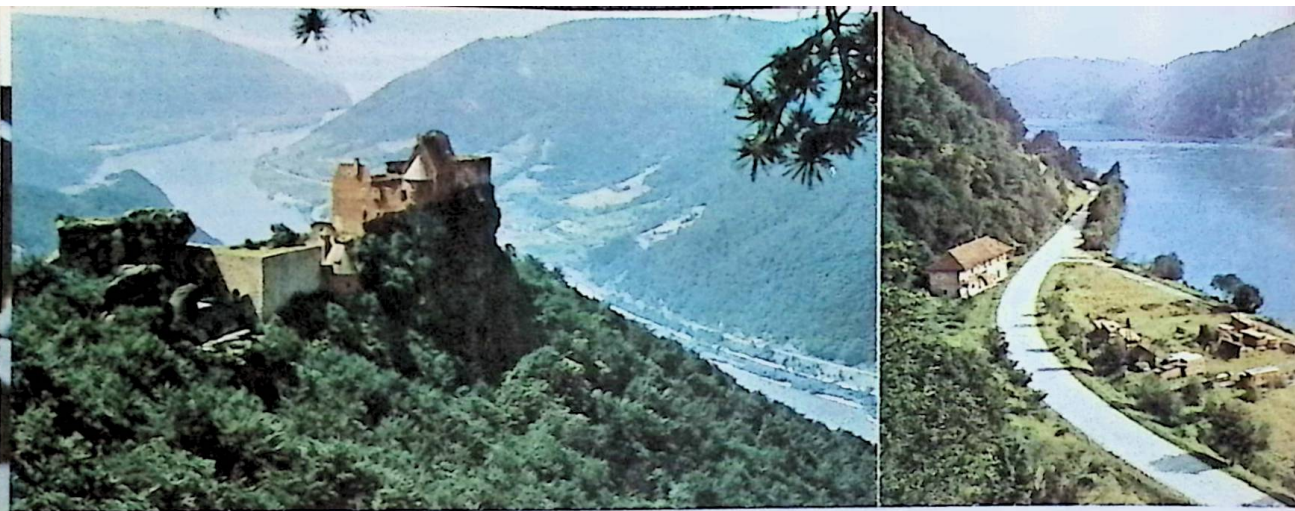
สารคดีท่องเที่ยวยุโรป ตอน ๕:

ทิวทัศน์อันชวนหลงใหลของ Salzburg ที่มีคนบอกว่าเป็นที่ถ่ายภาพยนตร์เรื่อง “เพลงรักมนต์สวรรค์”

ลืมเล่า ให้ฟังว่าคืนสุดท้ายที่เวียนน่านั้น ขณะที่สองคนตายาย กำลัง เดินชมของ ตาม ร้านรวงต่าง ๆ อยู่ ก็พอดีไปเจอโรงหนังประเภท “เอ็กซ์” เข้า กำลังฉายเรื่อง “ลาก่อนเอมมานูเอล” เห็นการโฆษณามันไปเข้าท่าดีก็เลยแว่นเข้าไปดูทั้ง ๆ ที่เสียงในฟิล์ม เป็น

ภาษาออสเตเรียน คำดูก็ราว ๆ ๑๒๐ บาท ปรากฏว่าดูไม่รู้เรื่องเลย แต่สนุกและตื่นเต้นตลอดเวลา เรียกว่าไปชนิดทำเอาเราเสียตายชั่ววูบละ คือขณะกำลังเข้าด้ายเข้าเข็มดี ๆ กลายเป็นภาพท้องฟ้าหรือคลื่นซัดฝั่งเสียนี้

สองข้างทางรถไฟจะเต็มไปด้วยทิวทัศน์อันงดงามเหมือนในเทพนิยายเช่นนี้เสมอ บางครั้งเราก็จะมีโอกาสเจ็ดๆ ไปเห็นความงามของแม่น้ำดานูบอย่างในภาพนี้

ดูหนังจบเราก็เดินต่อจนหมดแรง จึงนั่งแท็กซี่กลับโรงแรม แล้วผมก็นั่งวางแผนต่อไปว่าพรุ่งนี้จะเดินทางอย่างไร ทางแผนที่รถไฟยุโรปออกดูแล้ว ดูตารางรถไฟ ดูเวลารถไฟออกจากเวียนนาถึงสวิตเซอร์แลนด์ว่ามีขบวนไหนบ้าง ในที่สุดผมก็เลือกขบวนที่จะออกจากเวียนนาเวลา ๙.๐๐ น. และจะถึงเมืองซูริก (Zurich) ในสวิตเซอร์แลนด์เวลาประมาณ ๖ โมงเย็นเศษ โดยรถไฟจะผ่านเมืองสำคัญๆ ๒ เมือง คือซาลซ์เบิร์ก (Salzburg) และอินชบรูก (Innsbruck) ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญและสวยงามมากของออสเตรีย โดยเฉพาะคนที่ชอบเล่นสกีจะรู้จักเมืองอินชบรูกดี เพราะเป็นที่แข่งกีฬาฤดูหนาวประเภทสกีของโอลิมปิกถึงสองครั้ง คือเมื่อปี ๑๙๖๔ และ ๑๙๗๖

ก่อนออกเดินทางจากอัมสเตอร์ดัมในเนเธอร์แลนด์ ผมก็เคยคิดจะลงพักที่ซาลซ์เบิร์ก หรืออินชบรูกสักคืนเหมือนกัน แต่พอเอาเข้าจริงๆ ก็ตัดสินใจไม่ได้ เพราะอีกใจหนึ่ง ก็อยาก จะ รีบไป ถึง สวิตเซอร์แลนด์เร็วๆ จะได้มีเวลาอยู่กับเชอร์ตันานๆ เพราะไม่ได้เจอกันตั้ง ๒๐ ปีแล้ว

เช้าวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๒๐ เราเริ่มต้นแต่เช้า เก็บข้าวเก็บของลงกระเป๋ารับประทานอาหารเช้า จ่ายเงินค่าโรงแรมเสร็จก็จับแท็กซี่ไปสถานีรถไฟเวียนนาทันที เราเลือกที่นั่งชั้นหนึ่งใกล้ทางขึ้นลง เพราะ

กระเป๋ามีหลายชั้น วันนี้เรายังโชคดีอีก เพราะในห้องชั้นหนึ่งที่เราเลือกซึ่งมีถึง ๖ ที่นั่งนั้น ปรากฏว่ามีฝรั่งผู้ชายอายุสัก ๖๐ ปีนั่งอยู่คนเดียว เราเลยขอเข้าไปนั่งด้วย แกก็ต้อนรับเราดี จึงได้เพื่อนคุยมาตลอดทาง และไม่มีผู้โดยสารขึ้นมามากอีกเลย

ฝรั่ง คน ที่นั่งในห้อง กับเราคนนี้เป็นชาวอเมริกัน เคยมาสงครามที่เยอรมัน และ ออสเตรีย เมื่อ คราว สงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อเกษียณอายุราชการแล้วก็เลยพากันรยมาเที่ยว แต่ภรรยาเหนื่อยเลยรออยู่ที่สวิตเซอร์แลนด์กับญาติ แกก็เลยถือโอกาสไปเที่ยวเวียนนาคนเดียว เพื่อจะได้ไปเห็นความหลังสมัยสงครามหฤโหด แกเป็นคนช่างคุยและรู้เรื่องออสเตรียดีพอสมควร และยังพูดภาษาเยอรมันได้ดีเสียอีก ภรรยาผม แกคุย กับ ตาแก่คนนั้น เรื่องอะไร ต่อมืออะไรหลายเรื่องรวมทั้งสาธยายถึงความสวยงามของซาลซ์เบิร์กให้ภรรยาผมฟัง พร้อมกับจับเอาสมุดภาพและเรื่องราวเกี่ยวกับเมืองนั้นให้ดูเสียอีกด้วย

สองข้างทางรถไฟ สายนี้เต็มไปด้วย ทิวทัศน์ ที่งดงามอย่างยิ่ง เรามองเห็นเนินเขาและป่าไม้บางๆ สลับกับทุ่งเลี้ยงสัตว์ ไกลออกไปเป็นภูเขาหิมะเหมือนกับเราอยู่ในดินแดนแห่งนิยาย อากาศในห้องกำลังสบายข้างนอกก็มีแสงแดดอ่อนๆ ปลายฤดูหนาว ช่วยทำ

ให้บรรยากาศสดชื่นแจ่มใสยิ่งนัก พอสายหนอยบ้อยก็มาถามว่าเราจะสั่งอาหารกลางวันในรถไฟหรือไม่ และถ้าสั่งจะเลือกเอาเวลา ๑๑.๓๐ น. หรือ ๑๒.๑๕ น. และจะรับประทานอะไรบ้าง เราก็ตอบว่ายังไม่หิวเลยจ้องไว้เวลา ๑๒.๑๕ น. แล้วเราก็นั่งคุยกันไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีที่ท่าเลยว่าเราจะต้องลงที่ซาลซ์เบิร์ก

พอจวนเที่ยง ภรรยาผมเขาก็บอกผมว่าเราลงที่ซาลซ์เบิร์กก่อนดีไหม ? ที่ยวที่นั่นสักครึ่งวันแล้วจับรถไฟเที่ยงคืนต่อไปยังซูริกก็ได้ เธอบอกว่าไหน ๆ ก็มาถึงซาลซ์เบิร์กแล้วไม่ลงเที่ยวจะเสียตาย ตาลุงคนนั้นแกบอกว่าสวยจริง ๆ และอีกอย่างหนึ่งถ้าเราไปถึงซูริกค่ำ หารถต่อไปเย็นวิลาปาก ติดต่อกับเซอร์คาก็คงลำบากอีก จะต้องนอนที่ซูริกเสียค่าโรงแรมแพงเปล่า ๆ นอนในรถไฟดีกว่าไม่เปลืองค่าโรงแรมดี ผมอดเอื้อนอยู่นิดหนึ่ง เพราะหนึ่งเราสั่งอาหารกลางวันเขาไว้แล้วเวลา ๑๒.๑๕ น. แต่รถไฟถึงซาลซ์เบิร์กเที่ยงตรงพอดี สองผมอยากไปให้ถึงสวิตเซอร์แลนด์เร็ว ๆ .. เพราะแฟนเก่าเขาอยู่แล้ว พอรถเข้าซาลซ์เบิร์ก ภรรยาผมเขาลุกขึ้นยกกระเป๋าทำท่าจะลงจริง ๆ ผมก็เลยต้องลงด้วยอย่างจุกะหลุก เพราะไม่ได้มีแผนมาก่อน เราว่าตาลุงคนนั้นอย่างريب ๆ แล้วช่วยกันขนกระเป๋าไปที่สถานีซาลซ์เบิร์ก เสร็จทันเวลารถไฟออกพอดี

ซาลซ์เบิร์กเป็นเมืองที่ตั้ง อยู่ในบริเวณที่ราบทางเหนือของออสเตรีย ลักษณะภูมิประเทศเหมือนจังหวัดเชียงราย มีเขาล้อมรอบ และมีแม่น้ำเล็ก ๆ ไหลผ่าน เป็นเมืองที่ไม่ใหญ่โตนัก แต่เต็มไปด้วยธรรมชาติอันสวยงามน่าประทับใจ และเมืองนี้เองบริษัทเมโทรโกลวินเมเยอร์เลือกเป็นที่ถ่ายแบ็คกราวด์ภาพยนตร์เพลงอมตะเรื่อง "The Sound of Music" พวกเราพากัน ขนกระเป๋าทั้งหมด ไป ผากไว้ ที่รับ ผากสัมภาระของสถานีรถไฟ แล้วก็พากันออกเดินเที่ยวทันที โดยไปที่สถานีรถรางซึ่งอยู่หน้าสถานีรถไฟ ไป

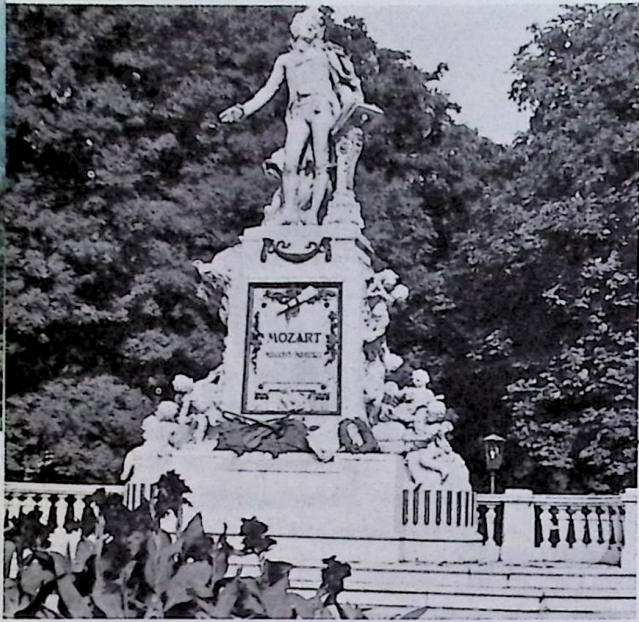

คุณบำเพ็ญยืนอยู่ที่วัดโบราณ Hohensalzburg Fortress เมือง Salzburg มองลงไปเห็นตัวเมืองอยู่ข้างหลัง

ถามเขาว่า ควรจะไป เที่ยวไหนดี ในระยะเวลา อันสั้นนี้ เขาก็บอกให้ไปเที่ยวที่วังโบราณซี่ สวยงามมาก เราจึงจับรถรางมุ่งไปที่นั่นโดยไม่รอช้า

วังโบราณที่ว่านี้ความจริงก็คือป้อมปราการของขุนนางนักรบโบราณนั่นเองชื่อ Hohensalzburg Fortress ซึ่งอยู่ริมแม่น้ำ Salzach เป็นป้อมที่สร้างบนเนินเขาสูงชัน เวลาขึ้นเราจะต้องเดินขึ้นตามขั้นกระไดแบบขั้นคดยสุเทพ หรือไม้กั้นรถกระเช้าซึ่งเร็วดี เมื่อขึ้นไปถึงป้อมนั้นแล้ว จะสามารถเดินรอบ กำแพง ทั้งสี่ด้าน ทำให้มองเห็นภูเขาสูงระฟ้าอยู่ในแนวไกล นึกถึงความสามารถ ของคนสมัยเก่า ช่าง สามารถ คิดหา ที่สร้างปราการได้สวยงามอะไรเช่นนั้น แต่ถ้ามองกลับมาเปรียบเทียบกับความคิดของคนตะวันตกออกแล้ว ของเราก็ไม่เลวนัก ลองดูท่าเลอย่างเขาพระวิหาร หรือเขาพนมรุ้งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยแล้ว ผมก็ยังคิดว่ารสนิยมของคนตะวันตกนั้นยอดเยี่ยมจริง ๆ

Hohensalzburg สร้างขึ้นเมื่อประมาณ ค.ศ. ๑๐๗๗ โดยผู้นำทางศาสนาคริสต์ชาวเยอรมัน ชื่อ Gebhard เพื่อป้องกันการแข่งขันอำนาจทางศาสนา ผมและภรรยาพากันเดินดูสิ่งก่อสร้างภายในแล้วก็ประหลาดใจ เพราะหลายชั้นทำด้วยไม้ แต่มีอายุอยู่มาได้ถึง ๕๐๐-๖๐๐ ปี มีบางส่วนเท่านั้นที่ซ่อมแซม

อนุสาวรีย์ Mozart ที่สวน Burggarten

ใหม่ เดินดูบ่อมปรากฏการและถ่ายรูปกันจนเมื่อยแล้ว เราก็ลงมาที่อนุสาวรีย์ของ Mozart ซึ่งอยู่หน้าบ่อมปรากฏการนั่นเอง เป็นอนุสาวรีย์เล็กๆ ไม่มีการตกแต่งอะไรมากมาย ตั้งอยู่ในที่ว่างขนาดสัก ๒ ไร่เศษ เห็นอนุสาวรีย์เขาแล้ว ก็เลยคิดอยากจะดูบ้านเกิดเขาด้วย เลยพากันเดินอ้อมหลังโบสถ์เก่าๆ ไปแล้วก็ไปเจอบ้านเกิดของ Mozart ซึ่งเป็นตึกแถว ๕ ชั้น อายุจนถึงขณะนี้ก็คงราวๆ ๓๐๐ ปีแล้ว เป็นตึกก่ออิฐถือปูน หยาบๆ ทาด้วยสีครีมแก่ๆ เราเสียค่าผ่านประตูแล้วก็พากันเดินขึ้นไปดูห้องที่เกิดของมหาคีตกวีเอกของโลกที่เขาเรียนดนตรี ที่เขานั่งแต่งเพลง ดูเครื่องดนตรีที่เขาเคยเล่น โน้ตเพลงที่เขาเขียนค้างไว้ด้วยลายมือของเขาเอง และอะไรๆ อีกหลายอย่างซึ่งขณะนั้นบ้านของเขาได้รับการจัด ทะเบียนเป็นพิพิธภัณฑ์ดนตรีระหว่างประเทศไปแล้ว

จากนั้นเราก็ก้าวมาเดินเล่นตามถนนเก่าๆ ที่ Mozart เคยวิ่งเล่นเมื่อสมัยเด็กๆ (Mozart 1756-1791) ไปดูร้านขายผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยฟาง และ ดอกไม้แห้ง ซึ่งเป็น ผลิตภัณฑ์ ที่ สวย งาม และมี ชื่อ เสียง ของ

Salzburg อย่างหนึ่ง แต่ราคามันแพงเหลือเกิน จึงได้แต่ถ่ายรูปมาให้ดูเล่น เขาคิดประดิษฐ์ประดอยได้สวยจริง ๆ

สิ่งที่แปลกประหลาดอีกอย่างหนึ่งของ Salzburg ก็คือ ตึก ราม บ้าน ช่อง แกว รอบ ๆ บริเวณ เกิด ของ Mozart นั้นทางเจ้าหน้าที่เทศบาลเขาควบคุมไว้อย่างดี ห้ามดัดแปลงต่อเติมจนเสียรูปทรง ผมเห็นบางแห่ง เขาเอาเหล็ก ตาม เอาไว้ และ ฉาบปูน ให้ ขรุขระเหมือนของเดิม แต่ก็ดูสะอาด ห้องแต่ละห้องก็เล็ก หน้าต่างก็แคบ กระดิกก็แคบและสูงชัน ประตูล็อกก็แผ่นหนาเตอะ แต่ดูแล้วมีความสุข เพราะเหมือนเราเดินอยู่ในสมัย ๓๐๐ ปีมาแล้ว ถนนก็แคบ รถวิ่งไม่ได้ จึงมีแต่ผู้คนและนักท่องเที่ยวเดินดูสินค้าในตลาดเก่าๆ แน่นไปหมด ที่แปลกมากก็คือไม่ว่าร้านจะเก่าคร่ำคร่าอย่างไรก็ยังสะอาด เรียบร้อย และมีสินค้าขายตามปกติ แม้บางร้านเราแทบคลานเข้าไปก็ยังได้ ยังมี เขาใจว่าคนสมัยโบราณคงตัวเล็ก จึงได้สร้างตึกรามาบ้านช่องเล็กและแคบเช่นนั้น จึงอยากสรุปว่า คัมค่าที่ดึงดูดใจลงเที่ยวที่ซาลซ์เบิร์ก ถ้าได้เที่ยวอีกสักวันคงจะยังได้เห็นของดีในเมืองนี้มากกว่าที่คิดไว้

เราเดินเที่ยวไม่ได้หยุดเลยจากเที่ยงวันจนค่ำ รู้สึกว่าเหนื่อยเลยไปหาอะไรรับประทาน เราเลือกร้านที่ นั่งสบาย และมีของแปลก ๆ ขาย รีมแม่น้ำ Salzach สั่งอาหารออสเตรีย ไวน์ออสเตรีย และกาแฟนุ่ม ๆ ผสมรึม Salzburg มารับประทาน ฟังเพลงเบา ๆ ของโมซาร์ท และบีโรเวน ฆ่าเวลาไปจนหายเหนื่อยก็ยังไม่ถึงเวลารถไฟขบวนต่อไปจะออกจากสถานี เราจึงต้องออกเดินต่อไปอีก ดูเมือง Salzburg ยามราตรีต่อไปจนห้าทุ่มกว่า คราวนี้หมดแรงจริงๆ เราจึงกลับไปสถานีรถไฟ เก็บข้าวของที่ฝากเอาไว้แล้วไปนั่งรอรถไฟอยู่ในห้องพัสดุโดยสาร ก็พอดีเราไปเจอคนตะวันออก ทำทางเหมือนคนไทย ๒ คน นั่งรออยู่ก่อนแล้ว ผมก็เข้าไปทักทายเป็นภาษาไทย ผลก็คือ

ไม่ใช่ กลายเป็นชาวสิงคโปร์ แต่ก็ยังดีที่เป็นคน
เชลล์เหมือนกัน ชื่อพ่อตันกับพ่อว่อง ทำงานอยู่ทาง
Lub Oil ทราบว่าไปเข้า Course มาจากอังกฤษ
ขากลับเลยเที่ยวยุโรป ทั้งสองหนุ่มนั้นบอกผมว่าจะ
ตระเวนยุโรปให้ได้ทุกเมืองในเวลา ๒๑ วัน และเขา
ทำมาแล้ว ๑๑ วัน บอกว่ายังพอไหว แต่เพิ่งได้
เพียง ๔ ประเทศเท่านั้นเอง เขาจะต้องไปให้ได้ ๑๓
ประเทศใน ๒๑ วัน ผมว่ากลับไปสิงคโปร์คงหอมโซ
จนเพื่อนฝูงจำไม่ได้ เพราะต้องกินต้องนอนในรถไฟ
ตลอดทาง

พอรถไฟเทียบชานชาลา เจ้าสิงคโปร์ ๒ คนนั้น
รีบคว้าถุงโต้แบบเบ้ขึ้นรถไฟขึ้นหนึ่งแล้วรีบล็อคประตู
ปิดไฟเจียบ ผมจึงจะให้เขาช่วยขนกระเป๋าใส่กันห้อย
ก็หิ้วไม่ได้เลย พอรถไฟวิ่งไปได้ ๒-๓ สถานีผมก็
ลองไปเคาะประตูห้องเขาดู เขาเปิดออกมา ผมสังเกต
เห็นเสื้อผ้า กางเกงใน ถุงเท้า ตากเต็มห้องไปหมด
แล้วเจ้าสองตัวนั้นนั่งชดอยู่ในโอเวอร์โค้ตโดยไม่มีเสื้อ
ผ้าชั้นในแม้แต่ชิ้นเดียว สอบถามดูแล้วได้ความว่าเขา
ปฏิบัติกันมาอย่างนี้ตลอดทาง คือเขาฝากกระเป๋าเดิน
ทางใบใหญ่ไว้ที่อัมสเตอร์ดัม แล้วออกตระเวนยุโรป
โดยทางรถไฟโดยใช้ตั๋ว Eurail Pass มีกระเป๋า
เสื้อผ้าติดตัวเพียงใบเล็ก ๆ คนละใบ พอขึ้นรถไฟ
ได้พอกก็เริ่มถอดเสื้อผ้าออกมาซักในห้องน้ำ แล้วก็
เอามาตากตามที่นั่งในรถไฟ เปิดเครื่องปรับอากาศ
ให้อุ่นมาก ๆ เสื้อผ้าก็แห้งพอดีเมื่อถึงสถานีที่จะลง
ในวันรุ่งขึ้น ตอนรอเสื้อผ้ายังไม่แห้งก็เอาเสื้อโอเวอร์
โค้ตมาใส่คลุมตัวไว้แล้วก็ขังตัวอยู่ในห้อง จะออกไป
เดินเล่นผ่านนอกห้องไม่ได้ พอจะลงก็เก็บเสื้อผ้า ถุง
เท้าเข้ากระเป๋าใบเล็ก แล้วก็หิ้วลง ผ่าวกว้างตามสถานี
รถไฟแล้วค่อยเดินเที่ยวก็สบายดี การล้างหน้าแปรง
ฟันก็รีบทำเสียให้เสร็จก่อนรถจอดที่สถานี หุ่นค่าใช้จ่าย
ไปได้เยอะแยะ โดยเฉพาะค่าโรงแรมและค่าแท็กซี่
เพราะเมื่อกระเป๋าใบเดียวเล็ก ๆ ก็ขึ้นรถเมล์ รถรางไป

หน้าร้าน ขายดอกไม้ แห่งอันมี ชื่อของ ออสเตเรีย ที่ซาลซ์เบิร์ก
ถามได้ดูสนราคาแล้วอ้าปากท้อไม่ลง เพราะแสนจะแพง แกล้ง
ยื่นถ่ายรูปมาเป็นพยานให้ผู้อ่านสายสัมพันธ์รู้จักว่า

ไหนมาไหนได้ตามสบาย พอเที่ยวเมืองหนึ่งเสร็จเย็น ๆ
หรือดึกหน่อยก็จับรถไฟต่อไปเมืองใหม่อีก แต่ผมคิด
ว่าผมคงทำอย่างนั้นไม่ได้แน่ เพราะสังขารไม่อำนวย
ขึ้นซั๊กแห้งตัวเองติดต่อกัน ๓-๔ วันซั๊กรากคงขึ้นเต็ม
ตัวแน่ ๆ

จาก Salzburg รถไฟเริ่มวิ่งผ่านภูเขาสูงหลาย
ลูกจนกระทั่งมาถึงเมือง Innsbruck ก็ยังไม่มีที่ท่า
ว่าจะสว่าง ที่เมืองนี้มีคนขึ้นมาสมทบหลายคน โดย
เฉพาะในห้องของเรา ปรากฏว่ามีคนขึ้นมาใหม่ ๓ คน
เป็นสามีภรรยาคนหนึ่งชาวออสเตรีย อายุประมาณ ๓๐
เศษ ๆ และมีเด็กสาวชาวออสเตรียทำทางแก่ ๆ
อายุสัก ๒๐ ปีขึ้นมามีด้วย ผัวเมียคู่นั้นทำทางเป็นชาว
บ้านธรรมดา ๆ ภรรยาอ้วนตุ้ แต่สามีผอมสูงใส่แว่น
ตา พอทั้งสองคนขึ้นมามีจัดกระเป๋าเสร็จเรียบร้อย ทั้ง
สามีและภรรยาต่างก็จับบัตรออกมาสูบกคนละมวน และ
แถมแม่หนูผมทองคนนั้นก็จับบัตรออกมาสูบสมทบอีก
คนหนึ่ง ตกลงในห้องแคบ ๆ มีคนสูบบุหรี่พร้อมกันที่
ละ ๓ มวน และสูบกันบ่อย ๆ เสียด้วย ทำเอาห้อง
ของเราอบอวลไปด้วยควันบุหรี่ ยิ่งแม่อ้วนของผม

สูบไปก็โอเอกริก ๆ ไป แต่ก็เผลอมันอยู่อย่างนั้นเองไม่รู้จักเข็ด ครั้นผมจะไปเปิดหน้าต่างให้ควนบุรีมันออก อากาศข้างนอกมันก็หนาวแสนหนาว เปิดประตูแง้มไว้ข้างในเจ้าตัวผมมันก็ชี้หนาวเอือมมือไป ปิดเสียอีก ตกกลางดลเวลาเราต้องนอนสูดกลิ่นบุรีเข้าไปจนเต็มปอด ข้างภรรยาผมทั้ง ๆ ที่นอนหลับก็ต้องโอเอกริก ๆ เพราะควนบุรีเข้าจมูก และแถมยังแสบตาและง่วงนอนเข้าด้วย หมดสนุกไปเลย ผมทนทนมานอยู่อย่างนั้น ๒ ชั่วโมงก็ไม่เห็นว่ามันจะดีขึ้นสักพักใหญ่ ๆ อีหนูผมทองนอนหลับ แม่ฮั่นก็นอนหลับกรนกรอก ๆ แต่เจ้าตัวผมมันยังเผลอสูดกลิ่นบุรีต่อไป เข้าใจว่ากลัวจะตกโรค เพราะหลับแล้วรดเลย สถานที่ที่จะลงเสียก่อน แต่สักพักทั้งยายฮั่นและแม่ผมทองก็ตื่นขึ้นมาควนบุรีสูบอีก เจ็บใจเป็นบ้า ผมนึกขึ้นได้ว่า ชื้อ ชิการ์ มวนโต ๆ มา จาก อัมสเตอร์ดัมกล่องหนึ่ง จึงควักออกมาจุดสูบเพื่อเอาขนกลิ่นบุรีและเพื่อจะดูว่าทั้งสามคนมันจะทำอย่างไร เพราะห้องที่เราอยู่นั้นเป็นห้องแคบนิดเดียว ผมสูบชิการ์ไปได้สักเกือบครึ่งมวน เจ้าตัวผมชักง่วงง่วง ดับบุรีของมันเปิดประตูเดินออกไปข้างนอกสักพัก แม่ตัวฮั่นก็ขยับกายและลุกขึ้นแล้วก็โอเอกริก ๆ ผมก็ได้แต่อมยิ้มอยู่ในความมืด นึกว่าเราชนะแล้ว ส่วนแม่ผมทองทำเฉย และทำท่าจะหลับต่อไปอีก เพราะนั้นก็ปาเข้าไปจะตี ๔ แล้ว ขณะที่ผมกำลังกระหม่อมใจในชัยชนะคิดว่าทำให้เจ้า ๓ ตัวนั้นได้สติ ภรรยาผมเขาก็ทนกลิ่นชิการ์ของผมไม่ได้ เหมือนกัน จึงลุกขึ้นแล้วตวาดเลยว่า “มันจะบ้ากันหรือยัง สูบบุหรี่กันอยู่ได้ทั้งคืน เหม็นจะตายอยู่แล้ว” ว่าแล้วก็เอาเสื้อคลุมมาปิดหน้าแล้วก็นอนต่อไป ผมเห็นท่าไม่ดีเลยเดินออกไปข้างนอกและโยนชิการ์ทิ้งในห้องส้วม

ประสบการณ์อันหนึ่งก็คือว่า แม้ เราจะเป็นนักสูบบุหรี่ สูบกลอง หรือสูบชิการ์ก็ตาม ลองไปเจอคนสูบบุหรี่พร้อมกัน ๓-๔ คนในห้องแคบ ๆ ที่ไม่มีทางระ-

บายอากาศแล้วมันเวียนหัว มันคลื่นไส้จะเป็นลมตายให้ได้ ดังนั้น จึงขอแนะนำให้ท่านเลือกห้องที่ห้ามสูบบุหรี่ ถ้าอยากสูบจริง ๆ เดินออกไปสูบข้างนอกแล้วค่อยกลับมา จะรู้สึกสบายและสดชื่นดี เพราะถ้าโชคร้ายเจอคนสูบบุหรี่จัดพร้อมกัน ๓-๔ คน ผมว่าสลับไปเหมือนกัน

ตกตี ๕ อากาศเย็นจัด เจ้าผมเอามือไปสะกิดแม่ฮั่นภรรยาของเขาให้ลุกขึ้นเพราะจวนจะถึงสถานที่ที่เขาจะลงแล้ว ภรรยาที่ตื่นขึ้นพูดภาษาออสเตรีย ตามกัน ๒-๓ คำแล้วแม่ก็กลับต่อไปอีก สักพักสามีก็ปลุกอีก คราวนี้เขายาจนแทบตัวตึงไฟกระเทือนเลย แกจึงลุกขึ้นมาบิดขี้เกียจและคว่ำกระเป๋าดูเส้นทางลงมากองไว้ พอรตจอสันิททั้งคู่ก็รีบขนกระเป๋าลงจากรถไฟไป แต่ปรากฏว่าแม่ฮั่นนั้นไม่ตื่นและไม่ได้ลงไปด้วย ผมก็แปลกใจ แต่ผมก็ไม่กล้าปลุกเขา เพราะไม่ใช่เรื่องของผม และผมเองก็ไม่แน่ใจว่าเขาไปด้วยกันหรือเปล่า พอรตเคลื่อนออกจากสถานีผมก็เปิดประตูด้านในไว้ระบายอากาศ อีหนูผมทองมันหนาว มันเลยตื่นและมองออกไปทางหน้าต่างดูว่ารถไฟถึงไหนแล้ว พอรู้ว่าเป็นที่ไหนเธอก็นอนต่อไป ผมจึงแน่ใจว่าเขาไม่ได้มาด้วยกัน

จวนจะ ๖ โมงเช้าแล้ว ฟ้าเริ่มสาง มองออกไปนอกหน้าต่าง เห็นภูเขาที่มีหิมะปกคลุมอยู่ไกล ๆ หลายลูก เข้าใจว่าจะเป็นเทือกเดียวกับภูเขาแอลป์ สังเกตเห็นมีเจ้าหน้าที่รถไฟเดินไปเดินมาขวกไขว่ เพราะใกล้จะถึงสถานีชายแดนออสเตรีย ซึ่งก็เป็นความจริงเพราะปรากฏว่าสถานีถัดไปคือสถานีชายแดนออสเตรีย-สวิตเซอร์แลนด์ คือสถานี Buchs ตอนนั้นเจ้าหน้าที่ตรวจตัวโดยสาร ศุลกากร ตรวจคนเข้าเมือง และตำรวจฝ่ายปราบปรามยาเสพติดก็เริ่มทำงาน แต่ทุกคนก็ทำงานด้วยความสุภาพและรวดเร็ว ก่อนจะเข้ามาในห้องก็เคาะประตู เปิดประตู เปิดไฟและขอตัวหรือหนังสือเดินทางแล้วก็ปิดไฟ ปิดประตู ขอบคุณ ไม่

ก่อนจะอำลาชาวสวิสเบิร์ก และ
กินบรรยากาศอันแสนโรแมน
ติกที่สะพานข้ามแม่น้ำ Sal-
zach ก่อนแวะรับประทานอาหาร
— ฟังเพลงที่ร้านไวน์
เพื่อความทรงจำอันถาวร ใน
อนาคต

เหมือนเจ้าหน้าที่ในเยอรมัน
ซึ่งไม่พูดพลาหม่า
เพลงมาถึงเปิดประตู เปิด
ไฟ และยื่นมือมาขอตัว
หรือหนังสือเดินทางเลย
เสร็จแล้วเดินหนีเฉยๆ เรา
ต้องลุกไปปิดไฟ และปิด

ประตูเอง ยิ่งในเยอรมันตะวันออกยิ่งแล้วใหญ่ ไม่มี
มารยาทเลยจนนึกเสีย

ประมาณ ๗ โมงเช้า รถไฟของเราก็ตีถึงเมือง
Zurich ในสวิตเซอร์แลนด์ ซึ่งเป็นสถานีปลายทาง
สำหรับรถไฟระหว่างประเทศขบวนนี้ พวกเราต้องลง

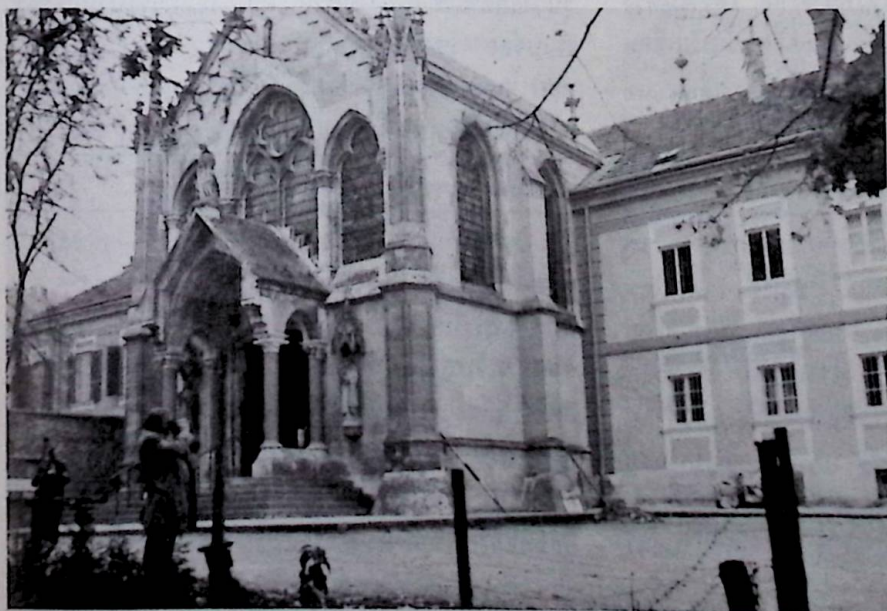

จากรถไฟเพื่อเปลี่ยนไปขึ้นเขบวนภายในประเทศจากซู-
ริกไปยัง Geneva ซึ่งรถจะออกจากสถานีเวลา ๙.๐๐ น.
พอขึ้นของลงจากรถเสร็จผมก็มองหาตู้โทรศัพท์ เพื่อ
จะได้โทรไปหาแฟนของผมคือเชอร์ต้าทั้นท์

(ฉบับหน้า "Here Comes Geneva")

บก.

ประกาศขายไก่ : ฉบับที่แล้ว มีความผิดพลาด คือคำว่า *Johann Strauss* ขอให้แก้เป็นอย่างนี้ และในการลง

รูปประกอบเรื่อง "อดีต
ในเวียนนา" ในหน้า ๒๓
ที่บอกว่า "วังที่ถูกตัดและ
สร้างเป็นโบสถ์ เพื่อเป็น
อนุสาวรีย์ของมกุฎราชกุมาร
Rudolph ซึ่งทรงกระทำ
อัตวินิบาตกรรมพระองค์เอง
พร้อมกับ *Baroness
Vetsera* เมื่อปี ๑๘๘๖"

ภาพที่แท้จริงคือภาพข้าง
ซ้ายมือครับผม ส่วนภาพใน
ฉบับที่แล้ว คือมุมหนึ่งของ
พิพิธภัณฑ์ซึ่งเป็นอนุสาวรีย์
จักรพรรดินี มาเรีย เทเรเซีย
ขอภัย - ครับผม

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๒ ธ.ค.-๒๐ ม.ก.

เหมาะสำหรับการซื้อ ขายหุ้น หรือการเข้าหุ้น ค้าขาย หรือการงานจะมีรายได้สูงขึ้นอีก การเดินทางดีและราบรื่น มีการพบญาติมิตรสนิทมาทักทายหลายตา ปลายมีภูษานนี้ดีสำหรับการพักผ่อน ความรักและการเที่ยวเตร่ กรกฏาคม งานคงจะมีการโยกย้าย การเปลี่ยนหลักการ การทำหน้าที่ใหม่ นายใหม่เป็นการเริ่มที่ดี ทั้งในหน้าที่การงาน และถ้ายังอยู่ในวัยรัก ก็จะมีรักใหม่ มีงานด่วน หรืองานพิเศษ แม้แต่ในวันหยุด

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ ม.ก.-๑๘ ก.พ.

จะมีเรื่องหนักใจเกี่ยวกับปัญหาในงาน แต่ดวงดาวจะช่วยให้คุณสามารถแก้ปัญหาได้ดีมาก ผู้ใหญ่จะพอใจในความสามารถของคุณ ในด้านความรัก ถ้าคุณเป็น หญิง และ กำลังสนใจในเรื่อง ครอบครัว และความรัก ระยะนี้ถ้าพบรัก รักนี้จะมั่นคง ยาวนาน กรกฏาคม ให้สนใจในหน้าที่การงาน เพราะมีหัวหน้าผู้ใหญ่มองว่ามีความสามารถดีเลื่อนตำแหน่งเลื่อนขั้นเงินเดือนได้ ถ้าจะหางานใหม่ก็จะมีคนเสนอมากลงเดือน แต่ความรักไม่ราบรื่นนัก

คุณที่เกิดระหว่าง ๑๘ ก.พ.-๒๐ มี.ค.

จะมีเรื่องกับญาติมิตรเกี่ยวกับรายได้การเงิน ถ้าไม่ระวังระวังบสดีอารมณ์มักมีเรื่องใหญ่ได้ ในด้านโชคลาภยังดีมาก ในเรื่องรักที่รอคอยดูใจกันมานานจะตกลงกันได้แล้วในมีภูษานนี้ กรกฏาคม งานอาชีพกำลังก้าวหน้าเรื่อยมา แต่ในเรื่องรักจะสมหวังแน่นอน ความรักจะดีเรื่อยไป แต่ระวังจะถูกโกงหรือเสียหายในด้านการงาน เพื่อนร่วมงานจะทำให้สั่งงานผิดพลาดได้ กล่าวโดยทั่วไปฐานะการงานการเงินของคุณกำลังสูงส่งขึ้นเรื่อย ๆ

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ มี.ค.-๒๐ เม.ย.

ปลายมีภูษานจะเปลี่ยนไปกับการเรื่องการสังคม การสนุกสนานกับญาติมิตร เมื่อวันวายกันมากเข้าก็มักมีเรื่อง ต้องรู้จักให้อภัยกัน จะไม่มีเรื่องร้อนใจ ปลายเดือนการงานดี โชคลาภการเงินดี กรกฏาคม เหมาะสำหรับการจัดเรื่องภายในครอบครัวให้เรียบร้อย คนที่ชอบพอบางคนจะเจ็บป่วย หรือเคราะห์ร้ายบางอย่างต้องรีบทำงานให้เสร็จโดยเร็ว เพราะอาจจะมีเรื่องเกี่ยวกับการสังคมเพื่อนฝูงมากสักหน่อย จะมีการเดินทางราบรื่น การเงินยังดีมาก

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ เม.ย.-๒๐ พ.ค.

วันเวลาผ่านไปรวดเร็ว คุณมีเรื่องติดต่อกับเรื่องต่าง ๆ ญาติมิตรมากมายหลายด้าน วันหนึ่ง ๆ ต้องตัดสินใจหลายอย่างหลายเรื่อง มีการติดต่อได้ตอบจดหมาย ต้องระวังให้ตื้อย่ำตื่นเต็นจะทำงานผิดได้ง่าย ๆ กรกฏาคม พอเข้าเดือนกรกฏาคม ความวุ่นวายก็ตามเข้ามาถึงในบ้าน คุณคงจัดการไปได้โดยเรียบร้อย โชคลาภการเงิน และความรักราบรื่นขึ้น ชอบ แต่ญาติผู้ใหญ่บางคนออกจะจู้จี้จุกจิก การงานตอนนี้ไม่ต้องห่วง คุณจะมีโอกาสเดินทางหลายครั้ง

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๑ พ.ค.-๒๑ มิ.ย.

ปลายมีภูษาน โชคลาภการเงินไม่ดี อย่าเสี่ยงโชค จะเสียเงิน ควรเอาใจใส่กับหน้าที่การงานดีกว่า การเดินทางไกล ความรัก การศึกษาหาความรู้เป็นผลดี กรกฏาคม ถ้าเดือนมีภูษานยื่นขอกู้เงินหรือติดต่อกับธนาคารไม่ได้ผล เดือนนี้คงจะมีทาง ลองติดต่อใหม่ ความรักในระยะนี้เลื่อนลอย รักเล่นมากกว่า ไม่ควรคิดว่าจะจริงจังนัก โชคลาภการเงินจะดีขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ดวงดาวในขณะนี้ส่งไปในทางความสุข ความสดชื่น เกี่ยวกับการสังคม

๒๑ มิถุนายน — ๒๐ กรกฎาคม ๒๑

โดย

ทวี พลิกานนท์

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๒ มิ.ย.-๒๒ ก.ค.

ปลายมิถุนายนนี้ โชคชะตาจะหนุนให้คุณยกฐานะการเงินของตนให้ดีขึ้นกว่าเดิม คุณก็ต้องผ่านอุปสรรคหลาย ๆ อย่าง รวมทั้ง คนที่อิจฉา การก้าวหน้าของคุณ ความรักดีสำหรับหนุ่ม ๆ สาว ๆ การงานก็ดำเนินไปอย่างราบรื่น เพื่อนร่วมงานยอมรับนับถือว่า คุณมีฝีมือในการทำงานมาก กรกฎาคม ระยะนี้เป็นจังหวะของการเดินดงในสังคม ในการงานซึ่งมีผลงานอันน่าภูมิใจ แต่ต้องระวังจะพุดหรือจะเซ็นหนังสือต้องคิดและอ่านให้เข้าใจเสียก่อน ก่อน ๒๐ กรกฎาคมจะได้รับเงินจำนวนหนึ่ง

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ก.ค.-๒๒ ส.ค.

ระยะนี้เหมาะสำหรับงานที่เกี่ยวกับการสืบสวน การวางแผน การช่วยอย่างลับ ๆ การเตรียมตัวไว้สำหรับงานใหม่ ในด้านความรัก การสังคมสุขสมใจจนสิ้นมิถุนายน กรกฎาคม คุณคิดจะย้ายบ้านหรือเปลี่ยนแปลงบางอย่างในครอบครัว ก็จะเริ่มได้ต้นกรกฎาคมนี้ ในด้านการเงินเหมาะแต่การลงทุนระยะยาวเท่านั้น ระยะนี้ในด้านความรัก จะมีเหตุให้คุณต้องเห็นห่างกับคนรักชั่วคราว ในด้านการเงิน เข้ากลางเดือนกรกฎาคม การเงินจะเริ่มดีขึ้น

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ส.ค.-๒๒ ก.ย.

งานการปกติ แต่จะมีงานเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์ งานช่วยเหลือสังคม การช่วยเหลือเพื่อนบางคน หรือร่วมมือกับเพื่อนในกิจกรรมบางอย่าง ในด้านการเงิน เจ้าหนี้จะทวงถาม หรือลูกหนี้จะชำระหนี้ให้คุณก็ได้ กรกฎาคม ในด้านสังคม ความรักกำลังน่าสนใจยิ่ง แต่ในด้านการงาน การเงินดูจะยิ่งดีกว่ามาก เพราะมีหวังก้าวหน้าทางการงาน และรายได้ทำจะดีขึ้นอีกมาก คุณคงจะโชคดีในความรัก และได้ดีทางการงานอีกด้วยแน่นอน

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ก.ย.-๒๒ ต.ค.

ตอนนี้ดูเหมือนคุณจะมีความคิด และมี โครงการสำคัญซึ่งควรจะเป็นความคิดไว้ก่อน ต้องรอไว้เดือนหน้าค่อยเริ่มลงมือได้ ปลายมิถุนายนจะมีโอกาสพบปะ กับคน ที่ จะ ช่วยคุณ ทางด้าน การลงทุน ค่าขาย กรกฎาคม โอกาสทองเกี่ยวกับหน้าที่การงาน การค้าเป็นของคุณตั้งแต่สัปดาห์แรกของกรกฎาคม มีปัญหาเกี่ยวกับการค้า การงานปรึกษาเพื่อนก่อนจะช่วยให้คุณได้มาก ความรักจะมีอุปสรรคหรือผิดหวัง ตอนกลาง ๆ เดือน จะเริ่มงานก็เริ่มได้ตั้งแต่ระยะนี้ไป

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ ต.ค.-๒๒ พ.ย.

ถ้ามีการเดินทางต้องระวังอุบัติเหตุ การงานมีปัญหาหนักใจบ้าง ต้องระวังด้านการเงินไว้ด้วย จนถึงเดือนชีวิตจะแจ่มใสขึ้น กรกฎาคม คุณจะคิดถึงการเดินทางไปต่างประเทศเพื่อการก้าวหน้าในการงาน หรือการไปศึกษาต่อที่เมืองนอก และมีหวังจะได้รับข่าวดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ต้นเดือนกรกฎาคมนี้ ในด้านการเงินไม่ตึงเครียด แต่ความสำเร็จในด้านการอบรมก็มาก จะมีการก้าวหน้าในงานอาชีพอีกด้วย จะมีชาวต่างประเทศสนใจ และให้ลาภแก่คุณอย่างไม่คาดฝัน

คุณที่เกิดระหว่าง ๒๓ พ.ย.-๒๑ ธ.ค.

การติดต่อทางจดหมาย หรือเรื่องที่ยื่นเป็นคำร้องไว้จะมีอุปสรรคทำให้ล่าช้า ในด้านความรัก มีคนรักหลายคนทำให้แปรปรวน ตักสินใจไม่ลง ต้องรีบทำธุระบางอย่างให้เสร็จแต่เนิ่น ๆ ปลายเดือนจะต้องเดินทางอย่างเร่งด่วน กรกฎาคม คุณจะต้องเดินทางใน ระยะนี้ ในด้านงานจะมีผู้มาร่วมงานกับคุณ การงานรู้สึกว่าจะเจริญดีมาก การเงินไม่มีปัญหา สามารถลงทุน หรือใช้จ่ายได้อย่างเหมาะสม คุณจะพบคู่ครองมาจากเมืองไกล คุณจะพบรักใหม่ตอนกลาง ๆ เดือน

❁ ลา

อยู่เชลล์มาเบ็ดเสร็จจี๊สิบเอ็ดรอบ
เคยตกขอบ—คนตำหนิตีเดียว่า
เคยได้รับทั้งน้ำใจไมตรีมา
ถึงเวลาจะจากไปให้อาวรณ์

ขอลิขิตวาจาประสาแก่
อำลาแด่เจ้านายผู้สุภาพร่าเริง
ให้อัจฉนทำงานงามตามขั้นตอน
ปากไม่บ่น ผ่อนหนัก—เบา จนเข้าที่

อำลาเพื่อนทุกผู้ที่รู้จัก
คนเคยทักเคยร่วมทุกข์ร่วมสุข
คนวางมาดวาดลวดลายในท่าที่
บ้างก็มีเจตนาต่างกัน

ได้เจอเจอแต่ละคนปนหลายแบบ
มีทั้งแสบทั้งซึ้งถึงขบขัน
ปรุงชีวิตให้น่าดูอยู่ทุกวัน
จากไกลกันคงต้องเหงาเศร้าเกินพอ

ขอฝากความเอื้ออาทรที่มีให้
จงเก็บไว้มอบคู่มารับหน้าต่อ
งาน Record ต้องรับใช้ไม่รังรอ
Work Load พอจะต้องผันให้การผัน

ประสบการณ์ช่วงนี้ในชีวิต
จะจำติดอยู่ในหัวใจฉัน
หวังเพียงเพื่อน ไม่มลายสายสัมพันธ์
แม้คืนวันจะเลยลับนัยหลายปี

ขออวยพรให้ทุกท่านตระการไชค
ปราศทั้งโรคทั้งภัยโจสุขศรี
ได้เลื่อนขั้นได้ซองขาวได้ข่าวดี
Record นี้แก้ file ให้ไม่บ่นเลย

❁ คนเก่าห้อง Record

สายสัมพันธ์ สายสัมพันธ์

Published monthly by the Shell Company of Thailand Limited
for Shell Employees. Editorial office : Shell House
140 Wireless Road, P.O. Box 345, Bangkok 5, Thailand.
Tel. 2518291 Editor : Prayom Songthong.

นิตยสารรายเดือน เผยแพร่ภายในของ บริษัท เชลล์แห่งประเทศไทย จำกัด
สำนักงาน เลขที่ ๑๔๐ ถนนวิทย์ แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ ๕
ธ. ป.ณ. ๓๔๕, โทรศัพท์ ๒๕๑๘๒๙๑ สำหรับชาวเชลล์
นายประยอม ซองทอง ทำหน้าที่เป็นบรรณาธิการ
พิมพ์ที่ : บริษัทประทุมช่าง จำกัด ๔๒๓ ถนนสีพระยา กรุงเทพฯ

Vol. 24 NO. 5; 1978 : ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๕; ๒๕๒๐

In This Issue

ในฉบับนี้

เชลล์น้อมเกล้าฯ ถวายน้ำมัน	
Presentation of Petroleum Products	2-3
อนาคตของน้ำมันและแก๊ส / Prospects for Oil and Gas	4-6
กรอกร้อยถ้อยคำ : Thoughts of a Day / ข้อคิดประจำวัน	6
Shell Oil Scores for Safety / เครื่องแจ้งความปลอดภัย	7
แคมป์เชลล์ปีที่ ๑๖ / Shell Camp 78	8-13
ไปเที่ยวงานวัดที่แคมป์เชลล์ โดย ชิตชม วัชรเนตร	14-20
Shell - Shocks by Daffodil	21
จุ่มจุ่ม โดย "จุ่มจุ่ม"	22-24
น้องใหม่ / New Faces In Shell	24-25
สารคดีท่องเที่ยว ตอน ๕ โดย เต็มพงษ์ พลละคร	26-33
โชคของคุณ โดย ทวี ผลิกานนท์	34-35

Cover : Nora / โนรา